

ፍጹም ሁን

የቆላስይስ መልእክት

ጽሑፍ በዋረን ደብልዩ ዌርዝቢ

ትርጉም - በግርማዊ

እርማት - በጌቱ ግዛው እና በተስፋዬ መስፍን።

Copyright ©1996 by SIM, Addis Ababa Ethiopia,
Originally published in English under the title of
BE COMPLETE, copyright © 1981 by SP
Publications, Inc., Wheaton, Illinois, USA. All
rights reserved.

መቅድም

1. በፍቅር የተጻፈ፥ የጳውሎስ ደብዳቤ	1
2. በቆላስይስ የተደረጉ ተአምራት	14
3. የእስረኛው ጸሎት	26
4. ከሁሉም በላይ አንግሡት!	39
5. የአንድ ሰው አገልግሎት	52
6. ሕያዋንና ንቁ የሆኑ ቅዱሳን	65
7. አማኝ ሆይ፥ ተጠንቀቅ!	78
8. ገነት በምድር ላይ	91
9. ወደ አንድ ስፍራ ለመሄድ የታጠቁ ሰዎች ...	104
10. የቤተሰብ ጉዳይ	115
11. ንግግር ቀላል አይደለም!	126
12. ወዳጆች፥ ሮማውያንናን፥ የአገሬው ሰዎች ...	137

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተጠቀምንባቸው ጥቅሶች የተወሰዱት በብዛት በ1954 ዓ.ም. ከታተመው የአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሲሆን፥ የተቀሩት ደግሞ በ1980 ዓ.ም. ከታተመው አዲስ ትርጉም የመጽሐፍ ቅዱስ ቅጂ የተወሰዱ ናቸው። በተጨማሪም ዓመተ ምሕረቶች በሙሉ እንደ አውሮፓ አቆጣጠር መሆናቸውን ለመግለጽ እንሻለን።

መቅድም

ይህ መልእክት ጳውሎስ በደብዳቤ ካስተላለፋቸው እጅግ የጠለቁ መልእክቶች አንዱ በመሆኑ፤ ማዘጋጀት የጀመርሁት በታላቅ ፍርሃትና መንቀጥቀጥ ነበር። እንዲሁም መጽሐፉን አዘጋጅቼ እንዳጠናቀቅሁ፤ በቆላስይስ መልእክት ውስጥ የሚገኘውን የመንፈሳዊ እውነት ጥልቀት በይበልጥ ተረድቻለሁ።

የዚህ ደብዳቤ መልእክት ዛሬ እጅግ ተፈላጊ ነው። በርካታ ሰዎች ከኢየሱስ ክርስቶስ የበለጠ ሌላ ነገር እንደሚያስፈልገኝ ሲናገሩ እሰማለሁ። አስደናቂ የሆነ ልምምድ፤ አዲስ ትምህርት፤ በክርስትና ልምምዴ ላይ ሌላ ተጨማሪ ነገር እንደሚያሻኝ ይናገራሉ። ሆኖም ጳውሎስ እንደሚያረጋግጠው በኢየሱስ ክርስቶስ ያገኘሁትን በረከት በተግባር ላይ ማዋል እንደሚገባኝ ያሳስበኛል። «እንዲሁም እናንተ በእርሱ ሆናችሁ ተሞልታችኋል»።

እንዲሁም ደግሞ ሊፈርዱብኝና በክርስቶስ ያለኝን የተሟላ ነጻነት ሊገፋኝ የሚችሉትንም ሰዎች እሰማለሁ። በእንደዚህ ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ላሉ ሁሉ ጳውሎስ፡- «ማንም አያታልላችሁ፤ ማንም አያበላሻችሁ፤ ማንም አይፍረድባችሁ» እያለ ሲናገር መስማት ምንኛ የሚያጽናና ነው። የምንፈልገው ነገር ቢኖር የክርስቶስን ሙላት ነው፤ በመሆኑም ሰው-ሠራሽ ሥርዓቶችና ሕግጋት በእግዚአብሔር ልጅ አማካኝነት ያገኘሁትን ባለጸግነት ሊተኩልኝ ከቶውንም ብቃት የላቸውም።

እነዚህ ጥቂት ምዕራፎች በዚህ መልእክት ውስጥ ያሉትን ሀብቶች በሙሉ ቆፍረው ለማውጣት አይችሉም። ዳሩ ግን እነዚህ ቀለል ያሉ ጥናቶች በክርስቶስ ያለዎትን ሙላት ለማመልከት ከቻሉና ይህንኑ ሙላት ከልብ እንዲያደንቁ ከገፋፋዎት፤ ለጌታ ምስጋናዬን አቀርባለሁ። እውነተኛ አማኞች ሁሉ የቆላስይስ መጽሐፍ በሚያስተላልፈው መልእክት ለመኖር ከቆረጡ፤ በየአብያተ ክርስቲያን መንፈሳዊ መነቃቃት እንደሚኖረን ይሰማኛል።

ዋረን ደብልዩ ዌርዝቢ

በፍቅር የተጻፈ፥ የጳውሎስ ደብዳቤ

ቆላስይስ 1: 1-2

የከዋክብት እንቅስቃሴ በሕይወታችን ላይ ተጽዕኖ ይኖራቸው ይሆን?
በየቀኑ በሕይወታቸው ላይ ስለሚደርሰው ነገር ከኮከብ ቆጣሪዎች ምክርን
የሚጠይቁ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች ለዚህ ጥያቄ ከስተት «አዎን»
የሚል ምላሽ እንደሚሰጡ አስባለሁ። በዩናይትድ ስቴትስ ውስጥ
የሚታተሙ 1750 ያህል ዕለታዊ ጋዜጦች ሲኖሩ፥ ከእነዚህም ውስጥ
1220ዎቹ የኮከብ ቆጠራ ዘገባዎችን ያቀርባሉ።

* በምግብና በመንፈሳዊ ሕይወት መካከል ግንኙነት ይኖር
ይሆን?

* እግዚአብሔር የሚናገረን በቀጥታ በአእምሮአችን ነው ወይስ
የእርሱ ቃል በሆነው በመጽሐፍ ቅዱስ አማካኝነት ብቻ ነው?

* ምሥራቃውያን ሃይማኖቶች ለወንጌል አማኝ ክርስቲያን
የሚሰጡት እንዳች ነገር ይኖር ይሆን?

እነዚህ ጥያቄዎች በጣም ዘመናዊ ይመስላሉ። ዳሩ ግን ጳውሎስ
ለቆላስይስ ሰዎች በጻፈው አስደናቂ መልእክት ውስጥ የጠቀሳቸው ዐበይት
ቁም ነገሮች ናቸው። በ60 ዓ.ም. ጳውሎስ መልእክት ለጻፈላቸው ሰዎች
አስፈላጊ እንደሆነ ሁሉ፥ ለእኛም ይህ እጅግ ጠቃሚ ደብዳቤ
ያስፈልገናል።

ከተማዪቱ

ቆላስይስ ከኤፌሶን ወደ 160 ኪሎ ሜትር አካባቢ ገባ ብለው
ከሚገኙ ሦስት ከተሞች አንዷ ነበረች። ሌሎች ሁለቱ ከተሞች ሉዶቅያና
ኢያራ (ሂራፖሊስ) ነበሩ (ቆላ. 4: 13፥ 16)። በዚያ በኩል ጠቃሚ
የንግድ መስመር ስለነበር፥ ይህ ስፍራ የምሥራቅና የምዕራብ መገናኛ
ማዕከል ነበር። በአንድ ወቅት፥ ሦስቱም ከተሞች እያደጉና እየበለጸጉ
ሄደው ነበር። ዳሩ ግን ቆላስይስ ቀስ በቀስ ወደ ሁለተኛ ደረጃ ዝቅ እያለች
ወደ ትንሽ ከተማነት ተቀየረች። ይሁን እንጂ በዚህች ከተማ ውስጥ

የነበረች ቤተ ክርስቲያን የሐዋርያው ጳውሎስን ትኩረት ለመሳብ በቅታ ነበር።

በዚህ የበርካታ አገሮች ልምዶችና ባህሎች በተጨማሪም ከተማ የፍልስፍና ዓይነቶች በሙሉ መቀላቀል ያዙ። ደግሞም የሃይማኖት አታላዮች ተበራከቱ። በቆላስይስ ውስጥ ብዙ አይሁዶች ሰፍረው ነበር። ከወደ ምሥራቅም ደግሞ የማያቋርጡ አዳዲስ አሳቦችና ትምህርቶች ወደዚህች ከተማ ይጎርፉ ነበር። ለሃይማኖታዊ መላ-ምትና ለሐሰት ትምህርቶች መስፋፊያ አመቺ ስፍራ ነበረች።

ቤተ ክርስቲያን

በከተማይቱ ከነበረችው ቤተ ክርስቲያን የተነሣ ባትጠቀስ ኖሮ፡ ምናልባት ቆላስይስ በአዲስ ኪዳን ውስጥ በፍጹም ላትጠራ ትችል ነበር። ጳውሎስ የቆላስይስን ቤተ ክርስቲያን ስላልመሠረተና ጎበኝቷትም ስለማያውቅ፡ ከተማይቱ በሐዋርያት ሥራ ውስጥ አንድ ጊዜ እንኳ አልተጠቀሰችም። ጳውሎስ ስለ እምነታቸው ቢሰማም (ቆላ. 1:4፥9)፡ እነዚህን አማኞች ፊት ለፊት አይቶቸው አያውቅም ነበር (2:1)። እንግዲህ በቆላስይስ መልእክት ውስጥ የምንመለከተው፡ በትንሽ ከተማ ውስጥ ያልታወቀ ሕዝብ የሚገኝባት ቤተ ክርስቲያን፡ ከታላቁ ሐዋርያ ከጳውሎስ ዘንድ የመንፈስ ቅዱስ ምሪት ያረፈበትን ደብዳቤ ስትቀበል ነው!

የቆላስይስ ቤተ ክርስቲያን እንዴት ተመሠረተች? ለዚህች ቤተ ክርስቲያን መመሥረት ምክንያት የሆነው፡ ጳውሎስ በኤፌሶን ያበረከተው የሦስት ዓመታት አገልግሎት ነው (የሐዋ. 19፤ 20፡17-38)። የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን ምስክርነት ስኬታማ በመሆኑ፡ «በእስያም የኖሩት ሁሉ አይሁድም የግሪክ ሰዎችም የጌታን ቃል» ስሙ (የሐዋ. 19፡10)። ይህም በቆላስይስ፡ በሉዶቅያና በኢያራ የነበሩትን ሰዎች ያካትት ነበር።

ጳውሎስ ከእስር ቤት የጻፋቸው መልእክቶች (ኤፌሶን፡ ፊልጵስ፡ ቆላስይስ፡ ፊሊሞና እና 2ኛ ጢሞቴዎስ) ውስጥ ተሳታፊ የነበሩትን ሰዎች ስንመረምር፡ የቆላስይስ ቤተ ክርስቲያን የተመሠረተችበትንም ታሪክ አብረን ልንመለከት እንችላለን። ጳውሎስ በኤፌሶን ያገለግል በነበረበት ወቅት፡ ቢያንስ ሁለት የቆላስይስ ሰዎች በኢየሱስ ክርስቶስ አምነዋል። እነዚህም ሰዎች ኤጳፍራና ፊሊሞና ነበሩ (ፊሊ. ቁ. 23 ይመልከቱ)። ኤጳፍራ በዚያ ለነበሩት ወዳጆቹ ወንጌልን ስለሰበከላቸው (ቆላ. 1:7)

በቆላስይስ የነበረችውን ቤተ ክርስቲያን ከመሠረቱት ዋነኛ ሰዎች አንዱ ነበር። እንዲሁም በኢያራና በሎዶቅያ ከተሞች አገልግሎት ነበረው (ቆላ. 4: 12-13)።

በፊሊሞና ቤት ውስጥ የምትሰበሰብ ቤተ ክርስቲያን ነበረች (ፊሊ. ቁ. 2)። በዚህ ቁጥር ላይ የተጠቀሱት አፍብያና አርክጳ፤ እንደ ቅደም-ተከተላቸው የፊሊሞና ሚስትና ልጅ ሳይሆኑ አይቀሩም። በተጨማሪም አክሪጳ የቤተ ክርስቲያኒቱ መጋቢ ሳይሆን አይቀርም (ቆላ. 4: 17)።

በዚህ ስፍራ ለራሳችን የሚሆን ጠቃሚ ትምህርት እናገኛለን፡- እግዚአብሔር አንድን አገልግሎት ለመመሥረትና ለመገንባት ሁልጊዜም ሐዋርያ፤ ወይም «ሙሉ ጊዜውን የሰጠ ክርስቲያን አገልጋይ» አይፈልግም። ወይም ደግሞ ያሽበረቁ ሕንጻዎችንና ሰፋፊ ድርጅቶችን አይፈልግም። በዚህ ስፍራ የምንመለከተው ቢያንስ በሦስት ከተሞች ውስጥ አገልግሎቶችን ለመጀመር እግዚአብሔር የተጠቀመባቸውን ሁለት ተራ ሰዎችን ነው። እንደ ኤፌሶን በመሳሰሉ ሰፋፊ ከተሞች ውስጥ የሚኖሩ ክርስቲያኖች ወደ ትናንሽ ከተሞች በመሄድ የወንጌሉን ቃል እንዲያካፍሉ የእግዚአብሔር ዕቅድ ነው። የእርስዎ ቤተ ክርስቲያን፤ «ለትናንሽ ከተሞች» ወንጌልን ለማዳረስ የምትችለውን እገዛ እያደረገች ነውን?

የቆላስይስ ቤተ ክርስቲያን ጉባኤ በይበልጥ ከአሕዛብ ወገን የመጡ ምእመናን የሚበዙበት ነበር። ጳውሎስ የጠቀሳቸው ኃጢአቶች (ቆላ. 3: 5-9) ባመዛኙ ከአሕዛብ ጋር የተያያዙ ሲሆኑ፤ ስለ ምሥጢር የሚናገረውም ከአይሁዳውያኑ ይልቅ ከአሕዛብ ጋር የተያያዘ ነው (1: 25-29)። ጳውሎስ ይህንን ደብዳቤ በጻፈበት ወቅት፤ ቤተ ክርስቲያኒቱ ከተመሠረተች ምናልባት አምስት ዓመታት ሳይሆን አይቀርም።

ችግሩ

ጳውሎስ በቆላስይስ ለነበረችው ቤተ ክርስቲያን ይህን ደብዳቤ የጻፈው ለምን ነበር? ምክንያቱም የቤተ ክርስቲያኒቱን አገልግሎት ሊያወድም የተቃረበ ችግር ተፈጥሮ ስለ ነበር ነው። በእስር ቤት ሆኖ የጻፋቸውን ደብዳቤዎች በማወዳደር፤ የሚከተሉትን ክስተቶች ለማስተዋል እንችላለን፡-

በዚያን ወቅት ጳውሎስ በሮም ወጎኒ ቤት ውስጥ ነበር (የሐዋ. 21: 17-28: 31)። በዚያም ከጌታው ዘንድ ኮብልሎ የመጣ እናሲሞስ የሚባል ባሪያ አገኘ። እናሲሞስ የቆላስይስ ቤተ ክርስቲያን መሪዎች ከነበሩት አንዱ የሆነው የፊሊሞና አገልጋይ ነበር። ጳውሎስ እናሲሞስን ወደ ክርስቶስ መራው። ወዳጁ ለነበረው ለፊሊሞና ደብዳቤ በመጻፍ፡ እናሲሞስን ይቅር እንዲለውና በክርስቶስ እንደተወደደ ወንድም አድርጎ እንዲቀበለው ይጠይቀዋል።

በዚህ ጊዜ፡ ኤጳፍራ የጳውሎስን እርዳታ ስለፈለገ ወደ ሮሜ መጣ። በቆላስይስ አንዳንድ አዳዲስ ትምህርቶች እየተከሰቱ ቤተ ክርስቲያንን በመበከል ችግር እየፈጠሩ ነበር። ስለዚህ የእነዚህን የሐሰት ትምህርቶች ሐሰተኝነት በማረጋገጥ እንዲያወግዙባቸውና የወንጌሉን እውነታ እንዲመሠርቱ ጳውሎስ ይህንን ደብዳቤ ለቆላስይስ ሰዎች ጻፈ

ኤጳፍራ ከጳውሎስ ጋር በሮም ሰነበተ (ቆላ. 4: 12-13)። እናሲሞስና ቲዚቆስም የጳውሎስን መልእክቶች ወደተላኩባቸው ስፍራዎች ይዘው ሄዱ (ኤፌ. 6: 21፤ ቆላ. 4: 7-9፤ እና ፊሊሞና)። ኤጳፍራ ከጳውሎስ ጋር «አብሮ እንደታሰረ» ተገልጾአል። ይኸው ተመሳሳይ ሁኔታ ስለ አርስጥሮኮስም ተጠቅሶ ይገኛል (ፊሊሞና ቁ. 24፤ ቆላ. 4: 10)። ይህም የሚያመለክተው ኤጳፍራ ጳውሎስን ለመርዳት ሲል በራሱ ፈቃድ አብሮት በወጎኒ ቤት ውስጥ እንደሰነበተ ነው። ኤጳፍራም ሆነ አርስጥሮኮስ ሕግ ጥሰው የታሰሩ ሳይሆኑ፡ ጳውሎስን ለመርዳት ብለው የራሳቸውን ምቾት በፈቃዳቸው የሠሙ የእርሱ ተባባሪዎች ነበሩ።

ለመሆኑ የቆላስይስን ቤተ ክርስቲያን ሰላምና ንጽሕና በአሳሳቢ ሁኔታ ላይ የጣለው የሐሰት ትምህርት ምን ነበር? ይህ የሐሰት ትምህርት የምስራቃውያንን ፍልስፍናና የአይሁድን ሕግ-አጥባቂነት በአንድነት የያዘ፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሁራን «ኖስ-ቲ-ሲዝም» ከሚሉት ፅንሰ-አሳብ ክፍሎች ጋር ተዋሕዶ የቀረበ ነበር። ይህ ቃል ኖሲስ (ኖው-ሲስ) ከተሰኘው የግሪክ ቃል የመጣ ሲሆን፡ ትርጉሙም «ማወቅ» ማለት ነው። (ግኖስቲክ ደግሞ የማያውቅ ማለት ነው)። ኖስቲኮች የእግዚአብሔርን ጥልቅ ምስጢራት «እናውቃለን» የሚሉ ነበሩ። እነዚህ ሰዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ «መንፈሳዊ ባለሥልጣናት» ነበሩ።

ይህ የሐሰት ትምህርት ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር እንዲህ የጠበቀ ግንኙነት በማድረግ «መንፈሳዊ ፍጹምነት» እንደሚያገኙ ቃል

ይገባላቸው ነበር። መንፈሳዊ ሙላት ሊያገኙ የሚችሉት በተዘጋጁት ትምህርቶችና ሥርዓቶች አኳያ የተመላለሱ እንደሆነ ብቻ ነበር። እንዲሁም ደግሞ በትምህርቱ የገፉት ብቻ የሚደርስበት «ሙሉ እውቀት» ወይም ጥልቅ መንፈሳዊነት እንዳለ ያስተምራሉ። ይህ «ጥበብ» ከምድራዊ ነገሮች አላቅቆ ከሰማያዊ ነገሮች ጋር እንደሚያስተሳስራቸው ይገመት ነበር።

በመሠረቱ፤ ይህ ትምህርት በልማዳዊ ሁኔታዎች ላይ የተመሠረተ ሰው-ሠራሽ ፍልስፍና እንጂ በመለኮታዊ እውነት ላይ የተደገፈ አልነበረም (ቆላ. 2:8)። ፍጥረት ሁሉ በቅዱስ አምላክ የተፈጠረ ከሆነ፤ በዚህች ዓለም ላይ ክፉ ነገር የሚገኘው ለምንድን ነው? በዚህ የፍልስፍና ጥያቄ በመመሥረት የተለያዩ መላ-ምቶችን ከዳሰሱ በኋላ፤ እነዚህ የፍልስፍና አዋቂዎች ቁስ-አካል ክፉ ነው ወደሚል የተሳሳተ ማጠቃለያ ደረሱ። ቀጣዩ ሐሰተኛ ድምዳሜያቸውም፤ ቅዱሱ አምላክ ከክፉ ዓለም ጋር መገናኘት ስለማይችል፤ ከእግዚአብሔር ወደ ፍጥረቱ የሚደርሱ ተከታታይ የአሳብና የሰሜት፤ ወዘተ. «ጨረሮች» መኖር እንደነበረባቸው የሚናገር ነበር። የሰው ዘርን ለማጥቃት ቁሳዊ ነገሮችን የሚጠቀም ከፍተኛ ኃይል ያለው መንፈሳዊ ዓለም እንዳለ ያምናሉ። የመላእክት ተፈጥሮ ያላቸው ነገሮች የከዋክብትን እንቅስቃሴ እንደሚገዙና በምድር ላይ በሚሆኑ ጉዳዮች ላይ ተጽዕኖ እንደሚያሰከትሉ ስለሚያምኑ፤ የኮከብ ቆጠራ ዓይነትንም ይከተላሉ (ቆላ. 1:16፤ 2:10፤ 15 ይመልከቱ)።

በእነዚህ የምሥራቃውያን መላ-ምቶች ላይ የአይሁዶች ሕግ-አጥባቂነት ተጨምረዋል። መምህራኑ ግዝረት ለመንፈሳዊ ዕድገት ጠቃሚ እንደሆነ ያምኑ ነበር (ቆላ. 2:11)። የባሉይ ኪዳን ሕግ፤ በተለይም የምግብ ሕግጋት መንፈሳዊ ፍጹምነት ለማግኘት ጠቃሚዎች እንደሆኑም ያስተምሩ ነበር (2:14-17)። የትኞቹ መልካም እንደሆኑና የትኞቹ ክፉ እንደሆኑ የሚናገሩ ሕግጋትና መመሪያዎች ነበሯቸው (2:21)።

ለእነርሱ ቁስ-አካል (ዓለም) ክፉ ስለሆነ፤ ፍጹምነትንም በማግኘቱ ፍለጋ ውስጥ የራሳቸውን ሰብአዊ ባሕርያት ለመቆጣጠር አንድ መንገድ ማግኘት ነበረባቸው። ከዚህም የተነሣ ሁለት የተለያዩ ልምምዶች ተከስተዋል። አንደኛው የአስተሳሰብ ክፍል ክፉውን ዓለም ለማሸነፍ ብቸኛው መንገድ የማይታጠፉ ግትር ሥርዓትን መከተልና ራስን ማጎሳቅል ሲሆን (2:23)፤ ሌላኛው ክፍል ደግሞ፤ ዓለም ራስዋ ክፉ ስለሆነች፤

በሁሉም ዓይነት ኃጢአቶች ውስጥ መሳተፍ አለብን የሚል ነበር። በቆላስይስ ውስጥ በበላይነት የምንመለከተው የመጀመሪያውን አመለካከት ነው።

እንዲህ ዓይነቱ ትምህርት የክርስትናን እምነት መሠረት እንዴት እንዳይከመው መረዳት አስቸጋሪ አይሆንም። በመጀመሪያ ደረጃ፣ ይህ የሐሰት ትምህርት የኢየሱስ ክርስቶስን ስብእናና ሥራ ይቃወም ነበር። ክርስቶስ ለእነርሱ፣ እግዚአብሔር ወደዚህች ዓለም ከላካቸው በርካታ መልእክተኞች «ጨረሮች» አንዱ እንጂ፣ በሥጋ የተገለጠ የእግዚአብሔር ልጅ አልነበረም። በሥጋ መገለጡ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ማለት ሲሆን (ማቴ. 1:23)፣ እነዚህ የሐሰት አስተማሪዎች ግን እግዚአብሔር ከእኛ ርቆ እንደሚኖር ያስተምራሉ። በእግዚአብሔር ልጅ ካመንን ወዲያ፣ በእኛና በእግዚአብሔር መካከል መካከለኛ ፍጥረታት ማስቀመጡ አስፈላጊ አይደለም።

ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ በፈጸመው ሥራ ለኃጢአት መፍትሔ ከመሰጠቱ ሌላ (ቆላ. 1:20)፣ የሰይጣን ኃይሎችን ሙሉ ለሙሉ ድል ነሥቶአል (2:15)። እርሱ የሕግን ጥያቄ ፈጽሞታል (2:14-17)። በእርግጥ፣ ከሁሉም በላይ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው! (1:18፤ 3:11)። ለአማኙም የሚያስፈልገው ኢየሱስ ብቻ ነው!

በመሠረቱ ቁስ-አካል ክፉ አይደለም፤ በመሆኑም የሰው ሰውነት ክፉ ነው ማለት አይቻልም። እያንዳንዱ ሰው የተወለደው ሰውነትን ለመቆጣጠር ከሚፈልግ ኃጢአተኛ ባሕርይ ጋር ቢሆንም፣ ሰውነት ግን በራሱ ክፉ አይደለም። ችግሩ ያ ቢሆን ኖሮ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ የሰውን ሥጋ ለብሶ ወደ ምድር አይመጣም ነበር። እንዲሁም በምድር ላይ በአገልግሎቱ ወቅት በሠርግ በዓላትና በራት ግብዣዎች ላይ ባልተገኘም ነበር። ምግቦችና ሥነ-ሥርዓቶች ለአንድ ሰው ጤንነት መልካም ቢሆኑም፣ እውነተኛ መንፈሳዊነትን ለማሳደግ የሚያበቃ ኃይል የላቸውም (2:20-23)።

የከዋክብት ቆጠራ፣ መልእክትና የከዋክብት እንቅስቃሴ በሰው ልጅ ላይ ይኖራቸዋል ተብሎ የሚታሰበውን ተጽዕኖ ጳውሎስ በከፍተኛ ደረጃ ተቃውሞታል። ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ በሰይጣን ኃይሎች ሁሉ ላይ ሙሉ ድል ተቀዳጅቷል (2:15)። ስለሆነም፣ ክርስቲያኖች ወደ ዓለማዊ ሥርዓት መመለስ አያስፈልጋቸውም (2:8-20)። በዚህ ስፍራ

የሰው ወግና ዓለማዊ የመጀመሪያ ትምህርት ተብሎ የተተረጎመው ቃል «ቀለል ያሉ ነገሮች» ወይም «ጥልቅ ያልሆኑ መመሪያዎች» እንደ ማለት ነው። በዚህ ስፍራ የተጠቀሰው፡ (በኖስቲኮች አመለካከት) የከዋክብት እንቅስቃሴ የሚቆጣጠሩ ኃይሎች እንዳሉ የሚያመለክት ሲሆን፤ እነዚህም በተራቸው በምድር ላይ የሚከሰቱትን ነገሮች ይቆጣጠራሉ። በከከብ ቆጠራ የሚመሩ አማኞች ከመለኮታዊ መገለጽ ይልቅ ጥንቆላን ይቀበላሉ፤ የኢየሱስ ክርቶስንም ማንነትና የቤዛነት ሥራ ይክዳሉ።

ይህ የሐሰት ትምህርት የበርካታ ነገሮች ማለትም፡- የአይሁዳውያንን ሕግ-አጥባቂነት፤ የምሥራቃውያን ፍልስፍና፤ የአረማውያን የከከብ ቆጠራ፤ የሰመመን ልምምድ፤ ራስን የማጎሳቆል አስተሳሰብ እና በመጠኑም ቢሆን የክርስትና እምነትም የሚገኝበት ቅንብር ነበር። በዚህ ባሕርይው ለሁሉም ሰው የሚሰማ የተወሰነ ነገር ነበረው። ትምህርቱንም ይበልጥ አደገኛ ያደረገው ይኸው ነበር። እነዚህ የሐሰት አስተማሪዎች የክርስትናን እምነት እየካዱ ሳይሆን፤ ወደ ከፍተኛ ደረጃ እያሳደጉት እንደሆነ ይናገሩ ነበር። የተሟላ ሕይወትና ነፃነትን፤ በዕለታዊ ኑሮአቸው ሰዎች ለሚገጥሟቸው ችግሮች መፍትሔ የሚሆን አርኪ ሕይወትን እንደሚሰጡ ይናገሩ ነበር።

ዛሬስ እንደዚህ ዓይነት የሐሰት ትምህርት ይኖር ይሆን? በእርግጥ አለ፤ ይህም ደግሞ እንደቀድሞው ሁሉ አታላይና አደገኛ ነው! ኢየሱስ ክርስቶስንና የክርስትና እምነት መገለጽን ከጠቅላላው ሃይማኖታዊ መንገድ ወይም ፍልስፍና ውስጥ አንዱ አካል ብቻ አድርገን የምንመለከት ከሆነ፤ ክርስቶስን ከሁሉም በላይ ከፍ ለማድረግ አንችልም። በሰው-ሠራሽ ሕግጋት፤ ሥነ ሥርዓቶች፤ ወይም ሃይማኖታዊ ደንቦች አማካኝነት «መንፈሳዊ ፍጹምነት» ወይም «መንፈሳዊ ሙላት» ለማግኘት ስንፍጨረጨር፤ ወደፊት በመጓዝ ፈንታ ወደኋላ እንሸራተታለን። ክርስቲያን አማኞች እንደ ዮጋ፤ ጥልቅ የሰመመን ጥበብ፤ የምሥራቃውያን ሃይማኖት ልምምድና እነዚህን ከመሳሰሉት ነገሮች ጋር የክርስትና እምነታቸውን በጭራሽ መደባለቅ አይኖርባቸውም። እንዲሁም ደግሞ ለኢየሱስ ክርስቶስ ከመሰጠት የሚያግድ፤ የድልና የሙላት ብልሃት ከሚያቀርቡ የ«ጥልቅ ሕይወት» መምህራንም መራቅ አለብን። በነገር ሁሉ፤ የመጀመሪያውን ስፍራ ለክርስቶስ እንሰጣለን።

ይህ የሐሰት ትምህርት ከጳውሎስ ትምህርት ጋር የሚቃረን ነበር። የሚመለከተውም የሕይወትን አሉታዊ ገጽታ በመሆኑ፤ «እግዚአብሔር ከእኛ የራቀ ነው፤ ቁሳዊው ዓለም ክፉ ነው፤ አጋንንታዊ ኃይሎች ሁልጊዜም እየዛቱበን ናቸው» የሚል ትምህርት ያስተምራል። ዳሩ ግን የክርስትና ትምህርት የሚያስተምረን እግዚአብሔር ቅርባችን መሆኑን፤ እግዚአብሔር ነገሮችን ሁሉ (ለክፉ ዓላማ ሊውሉ ቢችሉም) መልካም አድርጎ እንደሠራቸውና ክርስቶስ ሕዝቡን ከጨለማ ኃይላት ነፃ እንዳወጣቸው ነው (ቆላ. 1:13)። ይህ የሐሰት ትምህርት የምንኖርበትን ዓለም ልክ እንደ አስፈሪ ወኅኒ ቤት አድርጎ ሲመለከተው፤ ኢየሱስ ግን የእርሱ የሆኑትን ለመታደግ እግዚአብሔር በዚህ ዓለም ውስጥ እየሠራ መሆኑን ነው ግልጽ ያደረገው። እነዚህ የሐሰት አስተማሪዎች በምግቦችና በሥርዓቶች አማካኝነት የሰዎችን ውጫዊ ሕይወት ለመለወጥ ይሞክራሉ። ዳሩ ግን እውነተኛ መንፈሳዊ ዕድገት የሚመነጫው ከውስጥ ነው።

መልእክቱ

ከዚህ መሠረታዊ ሁኔታ በመነሣት፤ አሁን ጳውሎስ ለቆላስይስ ሰዎች የጻፈውን ደብዳቤ ልንመለከትና የመልእክቱንም ጭብጥ ልናገኝ እንችላለን። ለኤፌሶን ሰዎች ያዘጋጀው ደብዳቤ የተጻፈውና የተላከውም የቆላስይስ መልእክት በተጻፈበት ተመሳሳይ ጊዜ እንደነበረ እናውቃለን። ይህንን እውነታ በአእምሮአችን አድርገን፤ በሁለቱ መልእክቶች መካከል አብረው የሚሄዱ በርካታ አሳቦችን ልናገኝ እንችላለን። ዳሩ ግን በኤፌሶኑ መልእክት ውስጥ ትኩረት የተሰጠው የክርስቶስ አካል ለሆነችው ቤተ ክርስቲያን ሲሆን፤ የቆላስይስ መልእክት የሚያተኩረው ግን የአካሉ ራስ በሆነው በክርስቶስ ላይ ነው።

በዚህ መልእክት ውስጥ፤ ጳውሎስ የሐሰተኛ አስተማሪዎችን ቃላት ቢጠቀምም እነርሱ በሚሰጡዋቸው ፍችዎች ግን አልተጠቀመም። እነዚህን ቃላት የተጠቀመባቸውም ክርስቲያናዊ ፍቺና ገለጻ እየሰጠ ነው። የቆላስይስን መልእክት በምናጠናበት ጊዜ «ሙላት»፤ «ፍጹም»፤ «ሙሉ» የመሳሰሉትን ቃላት በተደጋጋሚ እናገኛለን። እነዚህ ሁሉ የኖስቲክ ሐሰተኛ መምህራን አዘውትረው የሚጠቀሙባቸው ቃላት ነበሩ። ጳውሎስ «ሁሉ» የምትለውን አነስተኛ ቃል ከ30 ጊዜያት በላይ ተጠቅሞባታል። በኖስቲክ የቃላት አጠቃቀም ውስጥ ዋነኛ ቃል ስለሆነው

ጥበብም ጽፎአል፤ ስለ መላእክትና መንፈሳዊ ኃይላትም ብዙ የሚለው ነገር አለው።

የመልእክቱ ዋና አሳብ የኢየሱስ ክርስቶስ የበላይነት ነው (ቆላ. 1:18፤ 3:11)። እኛ ስለ አማላጅ መላእክት ወይም ስለ መንፈሳዊ ኃይላት ልንጨነቅ አይገባም። እግዚአብሔር ልጁን እንዲሞትልን ልኮልናል! በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምን ማንም ቢሆን የዳነና የአካሉ ማለትም የቤተ ክርስቲያን ክፍል ነው። ክርስቶስ ደግሞ የቤተ ክርስቲያን ራስ ነው (1:18)። እኛም አስደናቂና ሕያው በሆነ ግንኙነት ከክርስቶስ ጋር አንድ ሆናል!

በተጨማሪም፡ እያንዳንዱ አማኝ «በእርሱ ሙሉ» (2:10) ስለሆነ፡ በዚህ ግንኙነት ውስጥ ምንም የምንጨምረው የለም። የእግዚአብሔር ሙሉነት ሁሉ በክርስቶስ ይኖራል (2:9)። እኛም ያንኑ ሙሉነት እንካፈላለን! «በእርሱ የመለኮት ሙሉነት ሁሉ በሰውነት ተገልጦ ይኖራልና ... በእርሱ ሆናችሁ ተሞልታችኋል» (2:9-10)።

በአውሮፕላን ጣቢያ ውስጥ የምንጓጓዝበትን አውሮፕላን በመጠበቅ ላይ እያለሁ፡ አንድ መጽሐፍ ለመሸጥ የሚፈልግ ወጣት ወደእኔ መጣ፤ ገና አብረቅራቂ ሽፋኑን እንደተመለከትሁ መጽሐፉ በምሥራቃውያን ልብ ወለድ ታሪክ ፍልስፍና የተሞላ መሆኑን ተረዳሁ።

ለወጣቱም፡ «መሻቴን ሁሉ የሚያሟላልኝ መጽሐፍ እዚህ አለኝ» አልሁትና በርሳዬን ከፍቼ መጽሐፍ ቅዱሴን አወጣሁ።

«ታዲያ፡እኛ መጽሐፍ ቅዱስን አንቃወምም» አለኝ። ቀጥሎም፡ «ይኼ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ ያልተገለጡ ብዙ ነገሮች፡ ስላሉት እምነታችንን ከእናንተ የተሻለ ያደርገዋል» አለኝ።

እኔም፡ «ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከሰጠኝ በላይ ሊሰጠኝ የሚችል ማንም የለም» ብዬ መለስሁለትና አሳቤን ለማስረገጥ ቆላስይስ ምዕራፍ 2 አውጥቼ ላነብለት በመዘጋጀት ላይ እያለሁ ወጣቱ እየተቻኮለ ሄደ።

በርካታ ክርስቲያኖች፡ አንድ ሰው የሃይማኖት ክፍል ወይም ሥርዓት በመንፈሳዊ ልምምዳቸው ላይ የሚጨምረው ነገር እንዳለ አድርገው ማመናቸው የሚያሳዝን ነው። ዳሩ ግን ለምንጊዜውም የሚያስፈልጋቸውን ነገር ሁሉ በኢየሱስ ክርስቶስ ስብእናና ሥራ ውስጥ አግኝተዋል።

ጳውሎስ ለቆላስይስ ክርስቲያኖች ለጻፈው ደብዳቤ የመልእክቱን ቅደም-ተከተል (ማውጫ) አዘጋጅቶ ቢሆን ኖሮ የሚከተለውን ሊመስል ይችል ነበር፡-

ዋናው አሳብ፡- ኢየሱስ ክርስቶስ ከሁሉም በላይ ነው (1: 18)

ሀ. መሠረታዊ የእምነት ትምህርት፡- የክርስቶስን የበላይነት መግለጹ - ምዕራፍ 1

1. በወንጌል መልእክት - 1: 1-12

2. በማዳን ሥራው - 1: 13-14

3. በፍጥረት - 1: 15-17

4. በቤተ ክርስቲያን - 1: 18-23

5. በጳውሎስ አገልግሎት - 1: 24-29

ለ. ይጠንቀቁ፡- የክርስቶስን የበላይነት ለማጽናት የቀረቡ አሳቦች - ምዕራፍ 2

1. ከክንቱ ፍልስፍና ስለ መራቅ 2: 1-10

2. ከሃይማኖታዊ ወግ-አጥባቂነት መጠንቀቅ - 2: 11-17

3. ከሰው-ሠራሽ ሥርዓቶች መራቅ - 2: 18-23

ሐ. ተግባር፡- የክርስቶስ የበላይነት ሲረጋገጥ - ምዕራፍ 3-4

1. በየግል ሕይወት ንጽሕና - 3: 1-11

2. በክርስቲያናዊ ኅብረት - 3: 12-17

3. በቤት ውስጥ - 3: 18-21

4. በዕለታዊ ተግባር ውስጥ - 3: 22-4: 1

5. በክርስቲያናዊ ምስክርነት - 4: 2-6

6. በክርስቲያናዊ አገልግሎት - 4: 7-18

በእርግጥ ይህ በሰው አሳብ የተዘጋጀ ማውጫ ስለሆነ በመለኮታዊ የመንፈስ ቅዱስ ምሪት እንደተዋቀረ ተደርጎ መታየት የለበትም። የእግዚአብሔር ቃል የሚጠናባቸውና የመልእክቱን ቅደም ተከተል ማስቀመጥ የሚቻልባቸው በርካታ መንገዶች አሉ። ይሁን እንጂ የትኛውም ቢሆን የእግዚአብሔርን ቃል ሊተካ አይችልም።

ዳሩ ግን ከላይ በተሰጠው ቅደም ተከተል መሠረት መልእክቱን ሰናጠና ጳውሎስ ይህንን ችግር እንዴት እንደተመለተውና መፍትሔ ለመስጠት እንደሞከረ እንረዳለን። መልእክቱን የጀመረው በቀጥታ የሐሰት አስተማሪዎችንና ትምህርታቸውን በመቃወም አይደለም። ኢየሱስ ክርስቶስን ከፍ በማድረግና በአምስት ነገሮች ማለትም በወንጌሉ መልእክት፡ በማዳን ሥራው፡ በፍጥረት፡ በቤተ ክርስቲያንና በራሱ በጳውሎስ አገልግሎት ነበር የጀመረው። ጳውሎስ የሚጽፍላቸው ሰዎች ክርስቲያኖች የሆኑት በኤጳፍራ በኩል ከደረሳቸው የወንጌል መልእክት የተነሣ ነበር። እንግዲህ ይህ መልእክት ስሕተት ከሆነ በፍጹም አልዳነም ማለት ነው።

ጳውሎስ የክርስቶስን የበላይነት ካረጋገጠ በኋላ የሐሰት አስተማሪዎችን በራሳቸው ትምህርት መሠረት ላይ ቆሞ ይቃወማቸዋል። በምዕራፍ 2 የትምህርቶቻቸውን ሐሰተኛ ምንጭ በማጋለጥ፡ እርሱ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ካስተማራቸው ነገሮች ሁሉ ጋር እንዴት እንደሚቃረኑ አሳይቷል። ይህንን ምዕራፍ በሚገባ የተረዳ አማኝ በአንዳንድ ማራኪና መስሕብነት ባላቸው «አዳዲስና የተሻሻሉ የክርስትና ዓይነቶች» አይወሰድም።

ጳውሎስ የሐሰት አስተማሪዎችን ሐሰተኝነት በማረጋገጥ ብቻ አልተወሰነም። ለቤተ ክርስቲያን የሚያስተላልፈው ጠቃሚ መልእክትም አቅርቦአል። በምዕራፍ 3 እና 4 ጳውሎስ የሐሰት ትምህርትን ለመግታት ዋነኛ መፍትሔ የሆነውን ነገር ይገልጻል፤ ይህም በፈሪሃ-እግዚአብሔር ላይ የተመሠረተ ሕይወት ነው። «መልካም ሕይወት እየመራህ እስከሆነ ድረስ፡ ስለምታምነው ነገር ግዴላችን» የሚሉ ሰዎች አስተሳሰብ በምክንያታዊነት ላይ የተመሠረተ አይደለም። የምናምነው ነገር ባሕርያችንን ይወስነዋል። ቁሳዊ አካል ክፉ እንደሆነ ብናምን፡ ሰውነታችንን በአንድ መንገድ ብቻ ነው የምንጠቀምበት፤ ዳሩ ግን ሰውነታችን የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ እንደሆነ ብናምን፡ በዚያው መሠረት እንኖራለን።

ምንጊዜም ቢሆን ሐሰተኛ ትምህርት ወደ ተሳሳተ አኗኗር ይመራል። እውነተኛ ትምህርት ደግሞ ወደ ትክክለኛ አኗኗር መምራት አለበት። ጳውሎስ በመጨረሻዎቹ ሁለት ምዕራፎች ውስጥ በዕለታዊ የሕይወት እንቅስቃሴ ውስጥ የክርስቶስን የበላይነት አስመልክቶ ጽፎአል። ክርስቶስ በሕይወታችን ውስጥ እውነትም የበላይ ከሆነ፡ በንጽሕና በመመላለስ፡

ከሌሎች ቅዱሳን ጋር ኅብረት በማድረግ፤ በቤት ውስጥ እርስ በርሳችን በመዋደድና በሥራ ቦታችን ታማኞች በመሆን፤ እንዲሁም ለክርስቶስ በመመስከርና በተሳካ ሁኔታ በማገልገል፤ እናስከብረዋለን። መሠረታዊ የእምነት ትምህርት ወደ ተግባር እስካልመራን ድረስ ለእኛ የሚሰጠው ፋይዳ አይኖረውም።

በርካታ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሁራን የቆላስይስ መጽሐፍ ጳውሎስ ከጻፋቸው ደብዳቤዎች ሁሉ እጅግ የጠለቀ መልእክት እንደያዘ ይናገራሉ። ይህም አባባል ይህንን ግሩም መልእክት ከማንበብና ከማጥናት ወደኋላ ሊያሸሽን አይገባም። ይሁን እንጂ በእነዚህ ምዕራፎች ላይ እንዲሁ ላይ ላዩን የሆነ ጥናት ከማድረግ መጠንቀቅ አለብን። እንዲያስተምረን በመንፈስ ቅዱስ ላይ የማንደገፍ ከሆነ፤ እግዚአብሔር እንድናውቃቸው የሚፈልጋቸውን እውነቶች አንረዳም።

ዛሬ ቤተ ክርስቲያን ያለ ጥርጥር የቆላስይስን መልእክት ትፈልጋለች። «እንደ ማንኛውም ሃይማኖት የራሱ የሆነ እውነት አለው፤ ስለዚህ ልንቀበለው ይገባል» የሚል አስተሳሰብ በሰፈነበት ዘመን ነው ያለነው። አንዳንድ ሰዎች ከተለያዩ ሃይማኖቶች ውስጥ የተሻለ የሚመስላቸውን ክፍል ቀንጭበው በመውሰድ የራሳቸውን የግል ሃይማኖት ለመፈልሰፍ ይሞክራሉ። ለብዙ ሰዎች፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ከበርካታ ታላላቅ የሃይማኖት መምህራን አንዱ ነው። ከእነርሱም የበለጠ ሥልጣን የለውም። ታዋቂና ተፈላጊ ሰው ሊሆን ይችላል፤ ዳሩ ግን በምንም ዓይነት ከሁሉም በላይ አይደለም።

ይህ የ«ጥምረት» ዘመን ነው። ሰዎች የተለያዩ አላቦችን በማስማማትና በማዋሐድ አንድ ታላቅ ሃይማኖት ለማስገኘት እየተሯሯጡ ናቸው። ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናታችን የሌሎችን እምነት ለመረዳት ባላቸው ጉጉት የራሳቸውን እምነት የመቀየጥ አደጋ እያንገጥበባቸው ይገኛል። የተመስጦ ልምምድ፤ ሕግ-አጥባቂነት፤ የምሥራቁ ዓለም ሃይማኖቶች፤ ጥልቅ መንፈሳዊ ልምምድ ለማግኘት ሲባል ራስን የማጎሳቆል መንገድ፤ እንዲሁም ሌሎች ሰው-ሠራሽ ፍልስፍናዎች በስውር ወደ አብያተ ክርስቲያናት ሰርገው እየገቡ ናቸው። እነዚህ ፍልስፍናዎች ፊት ለፊት ክርስቶስን አይቃወሙም፤ ዳሩ ግን ከሚገባው የበላይነት ዙፋን ዝቅ እያደረጉ ያስተምራሉ።

ይህንን አስደናቂ መልእክት በምናጠናበት ጊዜ፥ የጳውሎስን ማስጠንቀቂያዎች ልብ ልንል ይገባል፡- «ማንም እንዳያስታችሁ» (2:4)፤ «ማንም እንዳይማርካችሁ ተጠበቁ» (2:8)፤ «ማንም አይፍረድባችሁ!» (2:16)።

በቆላስይስ የተደረጉ ተአምራት

ቆላስይስ 1:3-8

ታዋቂው እስኮትሻዊ ሰባኪ አሌክሳንደር ዋይት አድናቆታቸውን ለሌሎች ሰዎች በመግለጽ የታወቁ ነበሩ። ላደረጉላቸው በነገት ወይም በረከት ሰዎችን በማመስገን፤ የምስጋና ካርዶችን ይልኩላቸው ነበር። በእነዚያም የምስጋና ካርዶች ላይ የሚጽፏቸው መልእክቶች ለብዙዎች ልብ በተፈላጊው ሰዓት ከፍተኛ መጽናናት አምጥተዋል። ምስጋናን መግለጽ ለነፍስ ትልቅ መድኃኒት ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ ሌሎችን የሚያደንቅና የሚያበረታታ ነበር፤ ለዚህም ይህ የቆላስይስ መልእክት ራሱ ማስረጃ ሊሆን ይችላል። በዚህ ክፍል ላይ በቆላስይስ ክርስቲያኖች ላይ ስለተደረገው ሁሉ ለክርስቶስ ምስጋና ሲያቀርብ እንመለከታለን። (ቆላ. 1:3-8 በግሪክኛው መጽሐፍም ረጅም ዐረፍተ ነገር ነው።) እንዲሁም በዚህ ደብዳቤ ውስጥ በሌሎች አምስት ስፍራዎች ምስጋና ያቀርባል፡- 1:12፤ 2:7፤ 3:15፤ 17፤ 4:2። ጳውሎስ ይህንን መልእክት የጻፈው በእስር ቤት ውስጥ ሆኖ ነበር፤ ይህም ደግሞ የአመስጋኝነት ዝንባሌውን ይበልጥ እንድናደንቅ ያደርገናል።

እንደ ጳውሎስ ሁሉ እኛም እግዚአብሔር በሌሎች ወገኖች ሕይወት ውስጥ ስለሚፈጽመው ሥራ ምስጋና ማቅረብ ይገባናል። ክርስቲያኖች እንደ መሆናችን መጠን ሁላችንም የአንድ አካል ብልቶች ነን (1ኛ ቆሮ. 12:12-13)። የአንድ አካል መበርታት ሌላውን አካል ያበረታታዋል። አንዲት ቤተ ክርስቲያን ከእግዚአብሔር ዘንድ የመነቃቃት ሕይወት ብታገኝ ይህ በረከት ለሁሉም አብያተ ክርስቲያናት እገዛ ያደርጋል። ጳውሎስ በዚህ ምስጋናውን በገለጸበት ክፍል ውስጥ በቆላስይስ አማኞች መንፈሳዊ ልምምድ ውስጥ የነበሩትን የዕድገት ደረጃዎች አሳይቷል።

ወንጌሉን ሰሙ (ቆላ. 1:5-7)

የወንጌሉ የምሥራች ቃል ወደ ከተማቸው አልደረሰም ነበር። ወንጌል ለእነዚህ ሰዎች መድረስ ስለነበረበት በኤጳፍራ በኩል ተላከላቸው። ኤጳፍራ ራሱ የቆላስይስ ተወላጅ ሲሆን (4:12-13)፤ ከጳውሎስ ጋር ተገናኝቶ ወንጌልን ከሰማ በኋላ በኢየሱስ ክርስቶስ አምኖአል። ይህም

የሆነው ምናልባት ጳውሎስ ለሦስት ዓመታት በኤፌሶን ከተማ ባደረገው ታላቅ አገልግሎት ወቅት ሊሆን ይችላል (ዮሐዋ. 19: 10)።

ኤጳፍራ ደኅንነት ካገኘ በኋላ ወደ አገሩ ተመልሶ ይህንን አስደሳች ዜና ለዘመዶቹና ለንደኞቹ አካፈላቸው። ምናልባት ለኤጳፍራ እጅግ በርካታ አስደናቂ ነገሮች በሚፈጸሙበት በኤፌሶን ከተማ ከጳውሎስ ጋር መቆየት ሳያስደስተው አይቀርም ነበር። ዳሩ ግን የመጀመሪያ ኃላፊነቱ ወንጌሉን ለራሱ ከተማ ማድረስ ነበር (ማር. 5: 19 ይመልከቱ)።

ወንጌል ኢየሱስ ክርስቶስ በሞቱ፤ በመቀበሩና በትንሣኤው የኃጢአትን ዕዳ እንዳስወገደ የሚናገር የምሥራች ነው። ወንጌል ማለት «የምሥራች» ማለት ነው። የሚያሳዝነው ግን አንዳንድ ሰዎች ወንጌልን የፍርድና የመርገም መልእክት አድርገው ማቅረባቸው ነው።

እንደ ክርስቲያን ምስክር ሳይሆን፤ ልክ እንደ ፍርድ ቤት ዳኛ የሚናገር አንድ የቤተ ክርስቲያን መሪ ትዝ ይለኛል። ምንም እንኳን ባለማቋረጥ ሰዎችን ስለ ኃጢአታቸው ቢወቅስም፤ በክርስቶስ በማመን የሚገኘውን ይቅርታ የሚያመለክተውን መልካም ዜና ለማካፈል ግን አልቻለም ነበር።

እኛም ከዚህ ሰው ሕይወት የምንማረው አለን። ስለ ክርስቶስ አዳኝነት ለሌሎች ስንመሰክር በወንጌሉ የምሥራች ላይ ማተኮር አለብን (1ኛ ቆሮ. 15: 1-8 ይመልከቱ)። ለቆላስይስ ሰዎች በጻፈው በዚህ መልእክትም ውስጥ ጳውሎስ አስደናቂ የወንጌል ባሕርያት ይገልጻል።

የወንጌሉ ዋና ትኩረት መለኮታዊ ሰውነት ባለው በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ነው። ማዕከላዊ አካል ያደርገዋል። የዚህ መልእክት ዋና አሳብ፤ የኢየሱስ ክርስቶስ የበላይነት ነው። በእርግጥም ክርስቶስ በወንጌል ውስጥ የበላይ ነው። የወገኖችን ኅብረት የሚያውኩ በቆላስይስ የነበሩ የሐሰት አስተማሪዎች ግን የኢየሱስ ክርስቶስን የበላይነት አይቀበሉም ነበር። የእርሱን የበላይነት አለመቀበል ማለት ደግሞ ወንጌሉን ማጥፋት ማለት ነበር። ለእኛ የሞተውና ከሞት የተነሣው ክርስቶስ ነው። የወንጌል መልእክት የእግዚአብሔር ልጅ በሆነው በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ እንጂ በፍልስፍና፤ በመሠረታዊ የእምነት ትምህርት፤ ወይም በሃይማኖታዊ ሥነ-ምግባር ላይ ሊመሠረት አይችልም። መሠረቱ የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው።

ወንጌል «የእውነት ቃል» ነው (1:5)። ይህም ማለት ከእግዚአብሔር ዘንድ የመጣ ስለሆነ ልንታመንበት እንችላለን ማለት ነው። «ቃልህ እውነት ነው» (ዮሐ. 17:17)። እውነት ያላቸው በርካታ መልእክቶችና አስተሳሰቦች ቢኖሩም፤ እውነት ተብሎ ሊጠራ የሚችለው የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው። ሰይጣን ሐሰተኛ ነው፤ የእርሱን ሐሰት መቀበል ማለት ደግሞ ወደ ሞት መነዳት ማለት ነው (ዮሐ. 8:44)። ኢየሱስ እውነት ስለሆነ (ዮሐ. 14:6) በእርሱ በመታመን ሕይወትን እናገኛለን። ሰዎች የእግዚአብሔርን እውነት ለማጥፋት ቢታገሉም አልተሳካላቸውም። አሁንም የእውነት ቃል በስፍራው ጸንቶ ቆሞአል!

ሰው ሁሉ በአንድ ነገር ያምናል። ዳሩ ግን የእምነት መልካምነት የሚለካው አንድ ሰው ባመነበት ነገር ብቃት ነው። በገጠር የሚኖር አረማዊ የድንጋይን አምላክ ሲያመልክ፤ በከተማ የሚኖረው ሥልጡን አረማዊ ግን ገንዘብ ወይም ሀብትን ወይም ደግሞ ሥልጣንን ያመልካል። የሁለቱም እምነት ከንቱ ነው። እውነተኛ ክርስቲያን አማኝ እምነቱን የሚያደርገው በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ነው፤ ያም እምነት በእውነት ቃል ላይ የተመሠረተ ነው። ከዚህ ውጭ ሌላው ዓይነት እምነት ሁሉ ማዳን የማይችል የጣዖትና የአስማት አምልኮ ብቻ ነው የሚሆነው።

ወንጌል የእግዚአብሔር ጸጋ መልእክት ነው (1:6)። በክርስቲያኖች ዘንድ የተዛባ ትርጉም የሚሰጣቸው ሁለት ቃላት አሉ፤ እነዚህም ጸጋና ምሕረት ናቸው። እግዚአብሔር በጸጋው አማካይነት የማይገባኝን ስጦታ ይሰጠኛል። በምሕረቱ ደግሞ የሚገባኝን ቅጣት አይሰጠኝም። ጸጋ ማለት ምንም ለማይገባቸው ኃጢአተኞች የሚገለጽ የእግዚአብሔር ችርታ ነው። ወንጌል የምሥራች የሆነው ከጸጋ የተነሣ ነው። እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምኑትን ሁሉ ለማዳን ፈቃደኛ ነው። የማዳን ብቃትም አለው።

ጆን ሴልደን (1584-1654) በእንግሊዝ አገር ውስጥ የታወቀ የታሪክ አዋቂና ከፍተኛ ሥልጣን ያለው ሰው ነበር። ይህም ሰው 8000 መጻሕፍትን ያካተተ ቤተ መጻሕፍት የነበረውና በትምህርቱም የታወቀ ነበር። ለሞት በሚያጣጥርበት ጊዜም ለሊቀ-ጳጳስ ሉሼር:- «ከሰው ልጆች መካከል የሚገኘውን አብዛኛውን ትምህርት ቀስሜአለሁ። ስለ ተለያዩ ርእስ ጉዳዮች የሚያወሱ አያሌ መጻሕፍትን አንብቤአለሁ። አሁን ግን ካነበብኳቸው መጻሕፍት ሁሉ ነፍሴን ላሳርፍ የምችልበት ክፍል

አላገኘሁም። በዚህ ወቅት ለነፍሴ ዕረፍት ሊሆነኝ የሚችለው (ለዎችን ሁሉ የሚያድን የእግዚአብሔር ጸጋ ተገልጦአልና (ቲቶ 2: 11)) የሚለው የቅዱሳን መጻሕፍት ቃል ብቻ ነው» ብሏል።

ወንጌል ለዓለም ሁሉ ነው (1: 6)። ወጣት መጋቢ በነበርሁ ጊዜ ከምወዳቸው ሰባዚያን መካከል አንዱ የካንሳስ ከተማ ነዋሪ የሆኑት ዶክተር ዋልተር ዊልሰን ነበሩ። የቆዩ እውነቶችን አዳዲስና አስደሳች አድርጎ የማቅረብ ልዩ ስጦታ ነበራቸው። አንድ ጊዜ ዮሐንስ 3: 16ን ከጠቀሱ በኋላ፡ «ለዓለም ሰዎች ሁሉ ተስማሚ የሆነ ስጦታ መስጠት ቢያስፈልጋችሁ ምን ታቀርቡ ነበር?» በማለት ጠየቁ።

ከዚያም በርካታ አማራጮችን አቀረቡና እነዚያ ስጦታዎች እንዴት ለሁሉም ሰው በአንድ ጊዜ ተስማሚ ሊሆኑ እንደማይችሉ ገለጹ። መጻሕፍት እንዳይባል ብዙ ሰዎች ማንበብ አይችሉም፤ ምግብ እንዳይባል በተለያዩ የዓለም ክፍሎች የሚኖሩ ሕዝቦች የሚመገቡት የተለያዩ የምግብ ዓይነት ነው፤ ልብስም ቢሆን በተለያዩ የአየር ጠባይ ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች የተለያዩ የአለባበስ ባህል አላቸው። ገንዘብም ቢሰጣቸው በገንዘብ የማይገለገሉ ሰዎች አሉ። በመጨረሻም ወደ ትክክለኛው ማጠቃለያ በመምጣት፡ ወንጌል የዘላለምን ሕይወት ስለሚሰጥ ለሰው ሁሉ ተስማሚ እንደሆነ ተናገሩ። በእርግጥም ማብራሪያቸው ትክክል ነበር።

ጳውሎስ ወንጌል በዓለም ሁሉ ፍሬ እያፈራ እንደሆነ ይናገራል። በዓለም ሁሉ በየትኛውም ስፍራ ሊዘራ የሚችለው የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው። በተዘራበት ስፍራም ፍሬ ያፈራል። «ወንጌል ከሰማይ በታች ባለው ፍጥረት ሁሉ ዘንድ» ሊሰበክ ይችላል (ቆላ. 1: 23)። የጳውሎስ ትኩረት በ «ሰው ሁሉ» ላይ ነበር (1: 28)። ሐሰተኛ አስተማሪዎች ግን መልእክቶቻቸውን ለዓለም ሁሉ አያሰራጩም። ወንጌል ወደ ደረሰባቸው ስፍራዎች በመሄድ አማኞችን ለማሳሳት ይሞክራሉ። ለጠፉ ኃጢአተኞች የሚሆን መልካም የምሥራች የላቸውም!

ሰዎች እንዲድኑ ከተፈለገ የኢየሱስ ክርስቶስን ወንጌል መስማት ያስፈልጋቸዋል። ወንጌልን እንዲሰሙ ከተፈለገም የዳንነው እኛ መልእክቱን ማድረስ አለብን። እርስዎስ የድርሻዎን እየተወጡ ይሆን?

በኢየሱስ ክርስቶስ አምነዋል (ቆላ. 1: 4)

የእግዚአብሔር ቃል በሚሰሙት ሰዎች ሕይወት ውስጥ እምነትን የመፍጠር ኃይል ቢኖረውም፡ ሰምቶ አለማመንም ይቻላል (ሮሜ

10: 17)። በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች የደጎንነትን መልካም የምሥራች ሰምተው አላመኑም። ዳሩ ግን በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምኑ ሰዎች የዘላለምን ሕይወት ሰጦታ ከእግዚአብሔር ዘንድ ይቀበላሉ (ዮሐ. 3: 14-28)።

የዳንነው በእምነት ብዛት ሳይሆን፤ ነገር ግን እምነታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ የተመሠረተ እንደሆነ ብቻ ነው። ዛሬ ስለ እምነት ብዙ እንሰማለን፤ ይሁን እንጂ የሚናገሩት እምነት በኢየሱስ ክርስቶስ ስለማመን አይደለም። አንዳንድ ተወዳጅ ዘፈኖች እንኳ ሳይቀሩ ስለማመን ይናገራሉ። ዘመን አመጣሹ አመለካከት «ካመንህ ከፉ አይደርስብህም» የሚል ነው። ዳሩ ግን ጥያቄው «በምን ልመን?» የሚል ሲሆን፤ መልሱም «ዝም ብለህ እመን!» የሚል ይሆናል።

የዳንነው የመሠረተ ክርስትና ትምህርቶችን በማመናችንም አይደለም። ታላቁ የወንጌል አገልጋይ ጆርጅ ውትሬልድ ለአንድ ሰው ሲመሰክር ስለሆነው ታሪክ ብዙ ጊዜ ተናግራል። ውትሬልድ ሰውዬውን «እምነትህ በምንድን ነው?» ሲል ጠየቀው። ሰውዬውም «ቤተ ክርስቲያኔ የምታምነውን ነገር አምናለሁ» በማለት መለሰለት። ወንጌላዊውም «ቤተ ክርስቲያንህ የምታምነው ምንድን ነው?» ቢለው፤ «እኔ የማምነውን» በማለት መለሰለት። ተስፋ ያልቆረጠው ዋይት ሬልድ እንደገና፤ «ሁለታችሁም በምንድነው የምታምኑት?» በማለት ጠየቀው። ሰውዬውም በተሰላቸ ድምፅ «ሁለታችንም በአንድ ዓይነት ነገር ነው የምናምነው» በማለት መለሰ።

የሚያድን እምነት አእምሮን፤ ስሜትንና ፈቃድን ያካትታል። በአእምሮአችን የወንጌሉን እውነት እንረዳለን፤ በልባችንም ጽኑ እምነትና የደጎንነት አስፈላጊነት ይሰማናል፤ ዳሩ ግን ሂደቱ ፍጻሜ የሚያገኘው በፈቃደኛነት ራሳችንን ለክርስቶስ በምንሰጥበት ጊዜ ነው። መሠረታዊ የእምነት ትምህርቶቹ ምንም ያህል እውነት ቢሆኑም፤ እምነት ማለት ትምህርቱን በአእምሮ መቀበል ማለት ብቻ አይደለም። እምነት ስሜታዊነት አይደለም። እምነት ማለት ራስን ለኢየሱስ ክርስቶስ መስጠት ማለት ነው።

ጆን.ጂ.ፓተን የተባሉ ሚሲዮናዊ መጽሐፍ ቅዱስን በአንድ ቋንቋ በሚተረጉሙበት ጊዜ፤ ማመን የሚለውን በትክክል የሚተካ ቃል ለማግኘት ብዙ መከራ አድርገው ነበር። በመጨረሻም የቃሉ ትርጉም

«ሁለንተናን በአንድ ነገር ላይ ማስደገፍ» መሆኑን አስተዋሉ። የሚያድን እምነት ሁለንተናን በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ማስደገፍ (መጣል) ማለት ነው።

የሚያድን እምነት በወንጌል ላይ የተመሠረተ ነው (ቆላ. 1:23)። ዋስትና የሚሰጠን የእግዚአብሔር ቃል ነው። በጌታ እያደግን በሄድን ቁጥር እምነታችን ይጸናል (2:5)፤ ይጠነክራልም (2:7)።

ወደ ቆላስይስ የመጡት የሐሰት አስተማሪዎች በክርስቶስና በቃሉ ላይ የተመሠረተውን የቅዱሳን እምነት ለማዳከም ሞክረው ነበር። እንደዚህ ዓይነቱ ችግር ዛሬም ቢሆን የሚታይ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስን ዝቅ በማድረግ ወይም ደኅንነት በእምነት የሚገኝ የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ መሆኑን በመካድ ሌላ የደኅንነት መንገድ ለማቅረብ የሚፈልግ ማንኛውም የሃይማኖት ትምህርት ፀረ-ክርስትናና ከሰይጣን የመነጨ ነው።

አንድ የመጨረሻ አሳብ፡- የቆላስይስ ክርስቲያኖች ልምምድ አስደናቂ ስለ ነበር፤ ሰዎች ሁሉ ስለ ጉዳዩ ይነጋገሩ ነበር። ጳውሎስ ይህንን ከኤጳፍራ ሰማ። የሐሰት አስተማሪዎችም ሰምተው የቆላስይስን ምእመናን ለመገባዘን ወሰኑ። ይህንንም ያደረጉት ለራሳቸው ጠቃሚ ለውጥ ለማምጣት ነበር።

አንዴ በኢየሱስ ክርስቶስ ያመነ ሰው ዝም ለማለት አይችልም። የእርስዎ የክርስትና ሕይወት ሌሎችን የሚያበረታታና ለምስክርነት የሚጋብዛቸው ዓይነት ነውን? የቤተ ክርስቲያን ጎብረትዎ የማያምኑ ሰዎች እንኳ እስኪደነቁ ድረስ የሚያስደስት እንቅስቃሴ ያለው ነውን?

ደቀ መዛሙርት ሆነዋል (ቆላ. 1:7)

ኤጳፍራ የቆላስይስን ሰዎች ወደ ክርስቶስ አምጥቶ ብቻ አልተዋቸውም። ቃሉን በማስተማር በእምነታቸው እንዲበረቱ ይፈልግ ነበር። በቁጥር 7 «እንደተማራችሁ» የሚለው ቃል በግሪክ ቋንቋ ደቀ መዛሙር ከሚለው ቃል ጋር የተዛመደ ነው። ኢየሱስ «ከእኔም ተማሩ» (ማቴ. 11:29) ወይም በትምህርቱ «ደቀ መዛሙርቱ ሁኑ» በማለት ከተናገረው ቃል ጋር አንድ ዓይነት ነው።

እነዚህ አዳዲስ አማኞች ከእውነት ተመልሰው የሐሰት አስተማሪዎችን በመከተል አደገኛ አዝማሚያ ላይ ነበሩ። ወደ ክርስቶስ የመራቸው፤ ደቀ መዛሙርት ያደረጋቸውና ቃሉን ያስተማራቸው ኤጳፍራ እንደነበር ጳውሎስ ያስታውሳቸዋል። አስቀድማችሁ የሚለው ቃል (ቆላ.

1:5) ምናልባት «እነዚህ የሐሰት አስተማሪዎች ከመምጣታቸው አስቀድሞ» ለማለት የተሰነዘረ ሳይሆን አይቀርም። እንደ ቆላስይስ ሰዎች እኛም የጠፋትን ነፍሳት ለመመለስ ብቻ ሳይሆን፤ ከሌሎች መንጋዎች ውስጥ «በጎችን ለመስረቅ» ከሚመጡ የሃይማኖት መሪዎች መጠንቀቅ አለብን።

አዳዲስ ክርስቲያኖች ወደ ደቀ መዝሙርነት ደረጃ ማደግ እንዳለባቸው በፍጹም መዘንጋት የለብንም። አዲስ የተወለደ ሕፃን ለራሱ እንክብካቤ ማድረግ እስኪጀምር ድረስ የፍቅር እንክብካቤና ጥበቃ እንደሚያስፈልገው ሁሉ፤ አዲሱ ክርስቲያንም ወደ ደቀ መዝሙርነት የሚመራውን ሰው ይፈልጋል። ታላቁ ተልእኮ የጠፋትን በማዳን ብቻ አይወስንም፤ ምክንያቱም በዚያው ተልእኮ ውስጥ ኢየሱስ የዳኑትን ቃሉን በማስተማር እንድናሳድጋቸው አዝዞናል (ማቴ. 28: 19-20)። የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ኅብረት ዓላማም ይኸው ነው። አዲስ ኪዳን ዛሬ የሚታየውን ዓይነት «የግል ክርስትና» አያስተምርም። ዛሬ ሰዎች አጥቢያ ቤተ ክርስቲያንን ወደ ጎን ትተው ከመጻሕፍት፣ ከፊድዮ፣ ከቴሌቪዥን፣ ወይም ከካሴቶች መንፈሳዊ ምግብን ለማግኘት ይሞክራሉ።

ኤጳፍራ ታማኝ አገልጋይ ነበር። ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ማምጣት ብቻ ሳይሆን ቃሉን በማስተማር እንዲያድጉ ረድቶአቸዋል። እንዲሁም በኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም የበሰለ ሕይወት እንዲኖራቸውም ይጸልይላቸው ነበር (ቆላ. 4: 12-13)። የሐሰት ትምህርት አደጋ በቤተ ክርስቲያኒቱ ዙሪያ በማንኛባቸው ላይ በነበረበት ወቅት ኤጳፍራ ወደ ሮም በመሄድ ከጳውሎስ መንፈሳዊ ምክር ይቀበል ነበር። ሕዝቡን ይወዳቸው ስለ ነበር ኅብረቱን ሊያጠፋና መንፈሳዊ ዕድገታቸውን ሊገቱ ከሚቃጡት የሐሰት ትምህርቶች ሊጠበቃቸው ወሰነ።

ደቀ መዝሙር የሚለው ቃል በወንጌላትና በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ከ260 ጊዜ በላይ ተጠቅሶአል። «እንደ ደቀ መዝሙር ለመማር» የሚለው ቃል ደግሞ በአዲስ ኪዳን ውስጥ 25 ጊዜ ተጠቅሶአል። በዚያን ጊዜ ደቀ መዝሙር ሲባል ቁጭ ብሎ መምህሩ የሚያስተምረውን የሚያዳምጥ ብቻ ማለት አልነበረም። ይልቁንም ከመምህሩ ጋር እየኖረ በመስማት፣ በማየትና በመኖር የሚማር ሰው ነበር። ደቀ መዝሙርነት በትምህርት ቤት ውስጥ ከመመዝገብና የመምህሩን ገለጻ ከማዳመጥ የበለጠ ነው። ደቀ መዝሙርነት ሙሉ ለሙሉ ራስን ለመምህሩ መስጠት ማለት ነው።

በመኖር መግር ማለት ነው። ምናልባት የዘመናችን የሕክምና ወይም የሙያ ተማሪዎች የደቀ መዝሙርነትን ምንነት ለመግለጽ ጥሩ ምሳሌዎች ሊሆኑ ይችላሉ። የቆሎ ተማሪዎችም የደቀ መዝሙርነትን ሕይወት አጉልተው ሊያሳዩን ይችላሉ።

ሌሎችን አማኞች ወደ ደቀ መዝሙርነት ሕይወት ለማምጣት የምንሠራ ሰዎች በጣም መጠንቀቅ አለብን። ደቀ መዝሙር የምናደርጋቸው ለራሳችን ሳይሆን ለኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ሰዎች እርሱን እንዲወዱትና እንዲታዘዙት ወደ እርሱ ልናመጣቸው ይገባል። ኤጳፍራ በታማኝነት እያስተማረ ሕዝቡን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ መርቶአቸዋል። የሐሰት አስተማሪዎች ግን «ደቀ መዛሙርቱን ለመሳብ» ሞከሩ። (ዶክተር ሉቃስ ስለዚህ ችግር ያስጠነቅቃል፡ የሐዋ. 20:28-30 ተመልከት።) የሰው ተፈጥሮ ከእግዚአብሔር ይልቅ ሰውን ወደ መከተል ያዘነብላል። ከወንጌሉ መሠረታዊ እውነቶች ይልቅ «አንድ አዲስ ነገር» የመፈለግ አዝማሚያ ይታይበታል።

ቀጥሎ የኤጳፍራን የጥረት ውጤቶች እንመለከታለን።

በክርስቶስ የታመኑ ሆኑ (ቆላ. 1:6 ÷ 8)

የእግዚአብሔር ቃል ዘር ነው (ሉቃ. 8:11)። ይህም ማለት ቃሉ በውስጡ ሕይወት አለው ማለት ነው (ዕብ. 4:12)። በሰው ልብ ውስጥ በሚዘራበት ጊዜ ፍሬ ሊያፈራ ይችላል። «ይህ መልካም ዜና በእናንተ መካከል በሆነው ዓይነት በመላው ዓለም በማፍራትና በማደግ ላይ ነው» (ቆላ. 1:6 አዲስ ትርጉም)።

በለንደን ከተማ ውስጥ በሚገኝ በአንድ መካነ መቃብር ውስጥ ከሌሎች ልዩ የሆነ መቃብር አለ። ይህም የኤግኖስቲክ እምነት ተከታይ የነበረችው የእመቤት አን ግርምስተን መቃብር ነው። ይህች ሴት ከመሞቷ በፊት ለጓደኛዋ የሚከተለውን የምጻት ንግግር አሰምታ ነበር፡- «በሰውነቴ ላይ ዛፍ እንደሚበቅል፤ እኔም ደግሞ ሕያው እንደምሆን እርግጠኛ ነኝ።» የእመቤት አን ግርምስተን ከሞተች በኋላ ሕይወት እንዳለ አታምንም ነበር። ይሁንና መቃብሯ ላይ ዛፍ በቀለ። የአንድ ትንሽ ዘር ሥር እየሰደደና እያደገ፤ እብነበረዱን ከመሰንጠቁም በላይ መቃብሩን ያጣበቀውን ብረት እንኳ ሊበጣጥሰው በቅቶአል። በአንድ ዘር ውስጥ ሕይወትና ኃይል እንዳለ ሁሉ፤ በእግዚአብሔር ቃልም ውስጥ ከዚያ የላቀ ሕይወትና ኃይል አለ።

የእግዚአብሔር ቃል ከተተከለና ከተከተተ ፍሬ ያፈራል። እምነት፡ ተስፋና ፍቅር የመንፈሳዊ መከር ፍሬዎች ናቸው። እነዚህ መንፈሳዊ ጸጋዎች አንድ ሰው በእውነት ዳግም እንደ ተወለደ ከሚያሳዩ መረጃዎች መካከል ጥቂቶቹ ናቸው (1ኛ ተሰ. 1:3፤ ሮሜ 5:1-4፤ ዕብ. 6:9-12፤ ኤፌ. 1:13-15፤ 1ኛ ጴጥ. 1:3-9 ተመልከት)።

እምነት የሚመጣው የእግዚአብሔርን ቃል ከመስማት ነው (ሮሜ 10:17)። የክርስትና ሕይወታችን በእምነት ይጀመራል። ይሁን እንጂ፡ ይህ ጅማራ ብቻ እንጂ ፍጻሜ አይደለም። በእምነት መመላለስን እንማራለን (2ኛ ቆሮ. 5:7)። በእምነት መሥራትን እንለማመዳለን (1ኛ ተሰ. 1:3)። ለጸሎት ኃይል የሚሰጠው እምነት ነው (ሉቃስ 17:5-6)። እምነት እንደ እሳት ከሚንበለበሉ የሰይጣን ፍላጻዎች ጋሻ በመሆን ይከላከልልናል (ኤፌ. 6:16)።

ፍቅር ሌላው የእውነተኛ ደኅንነት ማረጋገጫ ሲሆን፡ ያልዳነው ሰው ግን ስለራሱ ብቻ ያስባል (ኤፌ. 2:1-3)። እነዚህ ሰዎች ቅዱሳንን ሁሉ መውደዳቸው እግዚአብሔር እንደለወጣቸውና የዘላለምን ሕይወት እንደሰጣቸው የሚያሳይ ነበር። የክርስትና ፍቅር እኛ የምናዘጋጀው ባዶ ስሜት ሳይሆን መንፈስ ቅዱስ በልባችን ውስጥ የሚሠራው ነው (ቆላ. 1:8፤ ሮሜ 5:5)። በቆላስይስ መልእክት ውስጥ ስለ መንፈስ ቅዱስ የሚናገረው ቆላ. 1:8 ብቻ መሆኑንና ይህም ከፍቅር ጋር በተያያዘ ሁኔታ መቅረቡን ማስተዋል አስፈላጊ ነው።

ይህ ከመንፈስ ቅዱስ የመነጨ ፍቅር ለ«ቅዱሳን ሁሉ» (1:4) የተሰጠ እንጂ ለኅብረታቸው አባላት ብቻ የተሰጠ አልነበረም። ከርስቲያኖች እንደመሆናችን መጠን እኛም የእግዚአብሔርን የፍቅር ስፋት ልንረዳና ከቅዱሳን ሁሉ ጋር ልንካፈለው ይገባናል (ኤፌ. 3:17-19)። ለእግዚአብሔር ክብር የሚሆን እውነተኛ መንፈሳዊ አንድነት እንዲኖር አማኞች «በፍቅር መተሳሰር» አለባቸው (ቆላ. 2:2)። አንድ የሚያደርገን ማሰሪያ ፍቅር ነው (ቆላ. 3:14)። በሁሉም ነገር አንድ ዓይነት ሆኖ የመገኘት መከራ የውጫዊ ግፊት ውጤት ሲሆን፡ አንድነት ግን አንዱ ለሌላው በማሰብ ከውስጥ የሚመነጭ ስሜት ነው።

ተስፋም የአማኙ ባሕርይ ሌላው ገጽታ ነው። ያልዳኑ ሰዎች እግዚአብሔርን ስለማያውቁ (ኤፌ. 2:11-12) ያለ ተስፋ ይኖራሉ። ከክርስቶስ ውጭ ያሉ ሰዎች ተስፋ የላቸውም (1ኛ ተሰ. 4:13)።

መጽሐፍ ቅዱስ ተስፋ ሲል «ምናልባት» ማለቱ አይደለም። በክርስቶስ ላይ ያለን ተስፋ በክርስቶስ ላይ እንዳለን እምነት ግልጽና እርግጠኛ ነው። ክርስቶስ በውስጣችን ስላለ፡ «የክብር ተስፋ» አለን (ቆላ. 1:27)።

የሐሰት አስተማሪዎች የቆላስይስ አማኞችን ለማወክና ከወንጌሉ ተስፋ ለማዘናጋት ሞክረው ነበር (ቆላ. 1:23)። ዳሩ ግን ጳውሎስ ይህ ተስፋ ለአማኞች በሰማይ «እንደ ተዘጋጀላቸው» በግልጽ ይናገራል (1:5)። «ተዘጋጅቶላችኋል» የሚለው ቃል «ለአንድ ሰው ተለይቶ የተቀመጠ» እንደ ማለት ነው። ተደብቆ በጥንቃቄ የተቀመጠ ንገዘብን ለማመልከት የተሰነዘረ ቃል ነው። የግሡ የጊዜ አመልካች እንደሚያሳየን፡ ይህ ተስፋ ላንዲና ለመጨረሻ ጊዜ የተቀመጠልን ስለሆነ ምንም ነገር ሊወስድብን አይችልም። ይህ ተስፋ ለኛ ተጠብቆ ከመቀመጡ ሌላ እኛም አንድ ቀን በመንግሥተ ሰማይ ሐሜት እንደምናደርግ እርግጠኞች ለመሆን እንድንችል በእግዚአብሔር ኃይል ተጠብቀን እንኖራለን! (1ኛ ጴጥ. 1:1-5)። ለክብር ተጠብቀን እንኖራለን!

በእምነት፡ በተስፋና በፍቅር መካከል ያለው ግንኙነት ምንድን ነው? በመሠረቱ አንድን ሰው ይበልጥ በወደድን ቁጥር የበለጠ እናምነዋለን። ባጋጣሚ የተገናኘውን ሰው በደንብ የምናውቀውን ሰው ያህል አናምነውም። እግዚአብሔርን ይበልጥ ባወቅነው መጠን፡ ይበልጥ እንወደዋለን፤ በበለጠም እናምነዋለን። ፍቅርና እምነት እርስ በርሳቸው የሚደጋገፉ ናቸው።

ተስፋም ከፍተኛ አስተዋጽኦ አለው። የእምነትና የፍቅር ትስስር ባለበት ስፍራ ሁሉ ተስፋም ይኖራል። አንድ ወንድና አንዲት ሴት ሲፋቀሩና በዚያው ፍቅር እርስ በርሳቸው መተማመንን ሲማሩ የወደፊት ነገራቸው ዘወትር እያበበ ይሄዳል። ጳውሎስም ተስፋ ለፍቅርና ለእምነት አንቀሳቃሽ ኃይል እንደሆነ አስተምሮአል፤ «በሰማይ ከተዘጋጀላችሁ ተስፋ የተነሣ ... ስለ እምነታችሁ ለቅዱሳንም ሁሉ ስላላችሁ ፍቅር ...» (ቆላ. 1:5) በማለት ይጽፍላቸዋል።

ኢየሱስ ክርስቶስን የማየትና ከእርሱም ጋር ለመኖር ወደ መንግሥተ ሰማይ የመሄዱ የተባረኩ ተስፋ በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ከፍተኛ ኃይል አለው። በመንግሥተ ሰማይ የሚኖረንን ደስታ በተረዳን ቁጥር ጌታን ይበልጥ እንድንወደው ያደርገናል። ከእርሱ ጋር በክብር እንደምንኖር ማወቃችን ደግሞ የበለጠ በእርሱ እንድንታመን ያበረታታናል። በዚህ

ምድር ላይ የሚያጋጥሙን ችግሮችና መከራዎችም እንኳ ከዚያ ተስፋ እንድናፈገፍግ ሊያደርጉን አይችሉም።

ስለ ወደፊቱ የደስታ ሕይወት ግሰብ ሰዎች የበለጠ እርስ በርሳቸው እንዲዋደዱ የማድረግ ጋይል እንዳለው ተረድቻለሁ። የገና በዓል ወይም ቤተሰብ ለሽርሽር የሚሄድበት ጊዜ ሲቃረብ የሕፃናትን ሁኔታ ልብ ብለው ያውቃሉን? ይህንን በመሰለ ሁኔታ የመንግሥተ ሰማይ ብሩህ ተስፋ እምነታችንን ያበረታታል፤ የፍቅር አድማሳችንንም ያሰፋዋል። የአሁኑን ሕይወታችንን ይበልጥ አስደሳች፣ የሚመጣውንም ደግሞ ይበልጥ ተናፋቂ ለማድረግ እምነትና ፍቅር አብረው ይሠራሉ።

በክርስቲያኖች መካከል የሚደረግ ክፍፍልና አለመግባባት በጣም የሚያሳዝን ነው። ይበልጥ መፈቃቀርና እርስ በርሳችን መግባባት እንደሚያስፈልገን ለማሳየት እንጂ ምንም እንከን የሌለባት የቤተ ክርስቲያን አባል መሆን አለብን ማለቱ አይደለም። ሁላችንም በመንግሥተ ሰማይ አብረን ስለምንኖር በዚህ ምድር ላይ እርስ በርሳችን መዋደድ ይኖርብናል። ክርስቶስ ክብሩን በውስጣችን ያስቀመጠበት አንዱ ምክንያት ይኸው ነው። «እኛም አንድ እንደሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ ... የሰጠኸንን ክብር ሰጥቻቸዋለሁ» (ዮሐ. 17:22)። ገጣሚው እንዳስቀመጠው፡-

ከምንወዳቸው ቅዱሳን ጋር

ለዘለዓለም በላይ ስንኖር

አቤት ያለው ታላቅ ክብር!

ከምናውቃቸው ቅዱሳን ጋር

እስከ ጊዜው በምድር ስንኖር

መቼም አንቅር ከማማረር!

ክርስቶስን የማየትና ወደ መንግሥተ ሰማይ የመሄዱ ተስፋ ለፍቅርና ለእምነት ብቻ ሳይሆን፣ ለተቀደሰ አኗኗርም የሚጠቅም መነቃቂያ ነው። «በእርሱም ይህን ተስፋ የሚያደርግ ሁሉ እርሱ ንጹሕ እንደሆነ ራሱን ያነጻል» (1ኛ ዮሐ. 3:3)። ወጣት ክርስቲያን በነበርሁ ጊዜ፣ በዕድሜ የሚበልጠኝ አንድ ወዳጄ፡- «ኢየሱስ ሲመለስ የሚያሳፍርህን ነገር እየሠራህ አትገኝ!» በማለት ያስጠነቅቀኝ ነበር። ይህ ማስጠንቀቂያ የተወሰነ አግባብነት ቢኖረውም፣ ለመንግሥተ ሰማይ ተስፋ አሉታዊ አመለካከት እንዲኖር ያደርጋል። በእርግጥ ዮሐንስ በክርስቶስ ባንኖር፡

(በታዛዥነት ከእርሱ ጋር ኅብረት ባናደርግ) በሚመለስበት ጊዜ ልናፍር እንደምንችል ያስጠንቅቀናል (1ኛ ዮሐ. 2:28)።

ይሁን እንጂ ለዚህ እውነት አንድ አዎንታዊ ጎን አለ። ኢየሱስ ክርስቶስ ሲመለስ በእኛና በእርሱ መካከል ዕንቅፋት የሚሆን ነገር እንዳይገኝብን ሕይወታችንን በንጽሕና መጠበቅ አለብን። ደስታና ክብር ወደሞላበት ማደራያው በእምነትና በፍቅር እንገባለን! ጴጥሮስ ይህን ወደ ዘላለሙ መንግሥት የመግባት «ሙሉ መብት» ይለዋል (2ኛ ጴጥ. 1:11 አዲስ ትርጉም)።

የመንግሥተ ሰማይ ተስፋ በመከራ ጊዜም ማበረታቻ ነው (1ኛ ጴጥ. 1:4-9)። አማኞች እንደመሆናችን የምናልፍበት የራሳችን የሆነ መከራ ይኖረናል። ይሁን እንጂ በመከራ ውስጥ «በማይነገርና ክብር በሞላበት ሐሤት» (1ኛ ጴጥ. 1:8) ደስ ሊለን ይችላል። የማያምኑ ሰዎች መከራ ሲደርስባቸው ተስፋ ቆርጠው ነገር ዓለሙን ለመተው ይፈልጋሉ። ክርስቲያኖች ግን መከራ በሚቀበሉበት ጊዜ ተስፋቸው እየፈካ ስለሚሄድ፣ እምነታቸው ሊጠነክርና ፍቅራቸው ሥር ሊሰድ ይችላል።

ይህ ተስፋ እንዳለን እንዴት እናውቃለን? የተስፋ ቃሉ «በወንጌል እውነት ቃል» (ቆላ. 1:5) ተሰጥቶናል። እኛ ክርስቲያኖች ተስፋ የሚኖረን ተስፋ ያለው ስሜት ሲሰማን ብቻ አይደለም። የማይለወጠው የእግዚአብሔር ቃል ተስፋችን በክርስቶስ ኢየሱስ አስተማማኝ እንደሆነ ያረጋግጥልናል። እንዲያውም ይህ ተስፋ ሊኖወጥ ወይም ሊነቃነቅ በማይችል መልኩ ተመስሏል (ዕብ. 6:19)።

ጳውሎስ በቆላስይስ ስለሚገኙ አማኞች እግዚአብሔርን ማመስገኑ አስደናቂ አይሆንብንም። እግዚአብሔር ለጳውሎስ በኤፌሶን «ልዩ ተአምራት» ሠርቶለታል (ዮሐዋ. 19:11)። ዳሩ ግን ማንኛውም ተአምር ከጠፋው ኃጢአተኛ መዳን አይበልጥም። ኤጳፍራ ታማኝ ምስክር ሆኖ በመገኘቱ እግዚአብሔር በቆላስይስ ቤተ ክርስቲያን ታላላቅ የጸጋ ተአምራትን አደረገ።

እርስዎስ የደገነንትን ተአምራት ተለማምደው ይሆን? ከሆነ በእምነትዎ በማደግና ለጌታ ፍሬ በማፍራት ይመላለሱ። በክርስቶስ ባመኑበት ጊዜ ሕይወት የሰጠዎትን ቃል ያንኑ ሕይወት በመመገብ ታማኝና ፍሬ የበዛበት ክርስቲያን እንዲሆኑ ይረዳዎታል።

እርስዎ በሚኖሩበት አካባቢ የጸጋው «ወንጌል ተአምራት» እየተፈጸሙ ናቸውን?

የእስረኛው ጸሎት

ቆላስይስ 1:9-12

ጳውሎስ በእስር ቤት ውስጥ ሆኖ በጻፋቸው መልእክቶች ውስጥ የሚገኙ ጸሎቶች በጣም የተለዩ ናቸው። በመጀመሪያ ደረጃ የሚጻልየው ለሌሎች እንጂ ለራሱ አልነበረም። የጸሎት ጥያቄዎቹ የሚያተኩሩት በቁሳዊ ወይም በሥጋዊ ነገሮች ላይ ሳይሆን በመንፈሳዊ በረከቶች ላይ ነበር። በእርግጥ ለሥጋዊ ወይም ለቁሳዊ ነገሮች መጸለይ ስሕተት አይደለም። ዳሩ ግን መንፈሳዊ ጉዳዮች ከሥጋዊ ነገሮች እጅግ የሚበልጥ ጠቀሜታ አላቸው።

አይተዋቸው ለማያውቋቸው ሰዎች እንዴት ይጸልያሉ? ጳውሎስ በቆላስይስ ስለነበሩት አማኞች የሚያውቀው ነገር ሁሉ ከታማኙ መጋቢያቸው ከኢጳፍራ በሰማው መሠረት ነበር። ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያንን በመፈታተን ላይ ስለሚገኘው የሐሰት ትምህርት ሰምቶ ስለ ነበር ጸሎቱም በዚያው ችግር ላይ የሚያተኩር ነው። ጳውሎስ በጸሎቱ ውስጥ ሦስት የጸሎት ጥያቄዎችን አቅርቧል።

መንፈሳዊ እውቀት እንዲኖራቸው ጸልዮአል (ቆላ. 1:9)

የቆላስይስ አማኞች አዳዲሶቹን ትምህርቶች ከተቀበሉ «እውቀት»ን እንደሚያገኙ የሐሰት ትምህርት አስተማሪዎቹ ተስፋ ሰጥተዋቸው ነበር። እውቀት፣ ጥበብ፣ እና መንፈሳዊ ማስተዋልን የመሳሰሉ ቃላት ከሃይማኖታዊ ቋንቋቸው ውስጥ ይገኙ ስለ ነበር፣ ጳውሎስ እነዚህን ቃላት በጸሎቱ ውስጥ ይጠቅሳቸዋል።

ሰይጣን በጣም አታላይ ነው! በመሆኑም ለማሳሳት እንዲያመቸው በክርስቲያናዊ ቃላት ይጠቀማል። ይሁን እንጂ ክርስቲያናዊ መዝገበ ቃላት በሚሰጣቸው ፍቺ አይደለም የሚጠቀምባቸው። ከረዥም ዘመን በፊት የሐሰት አስተማሪዎች እነዚህን ቃላት ለራሳቸው እንደሚሰማሙ አድርገው ተጠቅመውባቸዋል። ቃላቱ ግን ቀድሞውኑ በክርስትና እምነት ውስጥ የነበሩ ናቸው።

«ስለዚህ» የሚለው ሐረግ፤ ጳውሎስ በቁ. 6 «የእግዚአብሔርንም ጸጋ በእውነት ከሰማችሁበትና ካወቃችሁበት ...» በማለት ካስፈረው ጸሎት ጋር ይያያዛል። ጳውሎስ እነዚህ ክርስቲያኖች በእርግጥ ክርስቶስን እንደሚያውቁና ዳግም እንደተወለዱ የሰማው ከኤጳፍራ ምስክርነት ነበር። ዳሩ ግን ከእርሱና ስለ እርሱ መማር የሚገባቸው ገና ብዙ ነገሮች ነበሩ። ጳውሎስ «በተቀበላችሁት እውነት ማደግ እንጂ አዲስ የተለየ መንፈሳዊ ልምምድ አያስፈልጋችሁም» እያለ ነበር የሚጽፍላቸው።

አንድ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን በእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ በሚወለድበት ጊዜ ለእድገትና ለብስለት የሚያስፈልጉትን ነገሮች ሁሉ አሟልቶ ነው የሚወለደው። የቆላስይስ መልእክትም ዐቢይ አሳብ ይኸው ነው፡- «በእርሱ ሆናችሁ ተሞልታችኋል» (2:10)። ከአዲስ ልደት በቀር ሌላ ልምምድ አስፈላጊ አይደለም። እንዲህ በማለት ቤተ ክርስቲያንን ያስጠነቅቃል፡- «በመጀመሪያ በተቀበላችሁት እውነት ማደጋችሁን ቀጥሎ እንጂ ሌላ አዲስ ነገር አትፈልጉ» (ይህ የደራሲው አገላለጽ ነው)።

እያንዳንዱ አማኝ «የፈቃዱ እውቀት» ሊኖረው ይገባል። በዚህ ክፍል «እውቀት» ተብሎ የተተረጎመው የግሪክ ቃል «ሙሉ እውቀት» የሚል ትርጉምን ነው የሚያመለክተው። ሁልጊዜም ለሕይወታችን ስለ እግዚአብሔርና ስለ ፈቃዱ በይበልጥ የምንማረው ነገር አለ። ወደተሟላ የእውቀት ደረጃ ላይ «እንደደረሰ»ና ከዚህም በላይ መማር እንደማያስፈልገው ለመናገር የሚደፍር ክርስቲያን ከቶውንም ሊኖር አይችልም። በ «ዓለም ታሪክ» ላይ የ10 ገጽ ዘገባዎችን እንዳቀረበው የኮሌጅ ተማሪ፤ «አውቄ ጨርሻአለሁ» የሚል ክርስቲያንም ቢኖር አላዋቂነቱን መግለጹ ነው።

ለተሳካ ክርስቲያናዊ ሕይወት እጅግ አስፈላጊ ከሆኑ ጉዳዮች አንዱ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። እግዚአብሔር ፈቃዱን እንድናውቅና (ዮሐ. 22:14) እንድንረዳ (ኤፌ. 5:17) ይፈልጋል። እግዚአብሔር በሩቅ ሆኖ ተእዛዛትን የሚሰጥና የሰጠውንም መመሪያ ፈጽሞ የማያብራራ አምባገነን አምላክ አይደለም። ወዳጆቹ ስለሆንን ምን እንደሚያደርግና ለምን እንደሚያደርግ ልናውቅ እንችላለን (ዮሐ. 15:13-15)። ቃሉን በምናጠናበትና በምንጸልይበት ጊዜ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ስላለው ፈቃድ አዳዲስና አስደናቂ እውነቶችን ይገልጽልናል።

«ሙላት» የሚለው ቃል በቆላስይስ መልእክት ውስጥ ዋነኛ ቃል ነው። ይህ ቃል የቆላስይስ ቤተ ክርስቲያንን ባጥለቀቁ የሐሰት ትምህርቶች ውስጥም ደግሞ ቁልፍ ቃል ነበር። ጳውሎስ ይህንን ቃል ብዙ ጊዜ ተጠቅሞታል (ቆላ. 1: 19፤ 25፤ 2: 2፤ 9-10፤ 4: 12፤ 17)። ቃሉ የተሟላ እውቀትንና የተሟላ ዝግጅትን ያመለክታል። ለጉዞ የተዘጋጀውን መርከብ ለመግለጽ ያገለግል ነበር። አማፕ ለሕይወት ጉዞው የሚያስፈልገው ነገር ሁሉ በክርስቶስ በኩል ተሟልቶለታል። «በእርሱ [በክርስቶስ] ሆናችሁ ተሞልታችኋል» (2: 10)። «እኛ ሁላችን ከሙላቱ ተቀብለን በጸጋ ላይ ጸጋ ተሰጥቶናልና» (ዮሐ. 1: 16)።

በአዲስ ኪዳን ቋንቋ መሞላት ማለት «በአንድ ነገር ቁጥጥር ሥር መዋል» ማለት ነው። በቁጣ ስንሞላ በቁጣ ቁጥጥር ሥር እንሆናለን። «በመንፈስ መሞላት» (ኤፌ. 5: 18) ማለት «በመንፈስ ቁጥጥር ሥር መሆን» ማለት ነው። ስለሆነም የጳውሎስ ጸሎት እነዚህ አማኞች በእግዚአብሔር ፈቃድ ሙሉ እውቀት ቁጥጥር ሥር እንዲሆኑ ነው።

ዳሩ ግን ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል? አማኞች በእግዚአብሔር ፈቃድ ሙሉ እውቀት ማደግ የሚችሉት እንዴት ነው? ጳውሎስ በቁጥር 9 መደምደሚያ ላይ የተጠቀመባቸው ቃላት መልሱን ይሰጡናል፡- «በጥበብ ሁሉና በመንፈሳዊ ማስተዋል» (ቀጥተኛ ትርጉም)። የእግዚአብሔርን ፈቃድ በእግዚአብሔር ቃል አማካኝነት እንረዳለን። ራሳችንን ለእርሱ ቁጥጥር በሰጠን መጠን መንፈስ ቅዱስ ያስተምረናል (ዮሐ. 14: 26፤ 16: 13)። ስንጸልይና የእግዚአብሔርን እውነት በቅንነት ስንሻ በመንፈሱ አማካኝነት የሚያስፈልገንን ጥበብና ጥልቅ ማስተዋልን ይሰጠናል (ኤፌ. 1: 17)።

እግዚአብሔር ለልጆቹ ሁሉ ያለው አጠቃላይ ፈቃድ በቃሉ ውስጥ በግልጽ ተቀምጦአል። ለማንኛውም ዓይነት ሁኔታ በተናጠል የሚሰጥ የእግዚአብሔር ፈቃድ በቃሉ ውስጥ ከገለጸው እውነት ጋር መስማማት አለበት። የእግዚአብሔርን አጠቃላይ ፈቃድ ይበልጥ በተረዳን ቁጥር ለዕለታዊ ሕይወታችን የሚሰጠንን ምሪቶች ለመወሰን የበለጠ ይቀለናል። ጳውሎስ የቆላስይስ አማኞች ራእዮችን እንዲፈልጉ ወይም ድምፆችን እንዲጠብቁ አላበረታታቸውም፤ ዳሩ ግን የእግዚአብሔርን ቃል በጥልቀት እንዲረዱና በዚህም የእግዚአብሔርን ፈቃድ በተመለከተ ታላቅ ጥበብና ማስተዋል እንዲያገኙ ይጸልያል። «ጥበብ ሁሉ» እንዲኖራቸው

ይፈልጋል። ይህም ሁሉንም ነገር ያውቃል ማለት ሳይሆን ውሳኔዎችን ለማስተላለፍና እግዚአብሔርን ደስ በሚያሰኝ ሁኔታ ለመኖር የሚያስፈልግ ጥበብ ሁሉ ይኖራቸዋል ማለት ነው።

መንፈሳዊ እውቀት ለተሳካፍ ፍሬያማ የክርስትና ሕይወት የመጀመሪያ ደረጃ ነው። እግዚአብሔርን ባለማወቅ ሁኔታ ላይ ምርቃት የለውም። አንድ ጊዜ አንድ ሰባዚ እንዲህ እያል ሲናገር ሰማሁ፡- «በፍጹም ወደ ትምህርት ቤት ሄጄ አላውቅም። እኔ መሐይም ክርስቲያን ነኝ። በዚህም ደስ ይለኛል።» አንድ ሰው መንፈሳዊ እውቀት ለማግኘት ወደ ትምህርት ቤት መሄድ የግድ አያስፈልገውም፤ ደግሞ ባለመማሩም ብዙ መደነቅ አያስፈልገውም።

እንደ ቻርልስ ስፐርደን፡ ጂ. ካምበል ሞርጋን እና ኤች.ኤ. አይሪንሳይድ የመሳሰሉ ታላላቅ የእግዚአብሔር ሰዎች ትምህርት ቤት ገብተው የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ሥልጠና ለመውሰድ ዕድል አላገኙም፤ ዳሩ ግን ጊዜያቸውን በጥናት በማሳለፍ፣ ያጠኑትን በማሰላሰልና በጸሎት ጥልቅ ምሥጢራቱን የተረዱ፣ ራሳቸውን ለእግዚአብሔር የሰጡ የቃሉ ተማሪዎች ነበሩ። ወደ ሕይወት ሙሉ የመጀመሪያው ደረጃ መንፈሳዊ እውቀት ነው። ይህም የእግዚአብሔርን ቃል በማወቅ በእግዚአብሔር ፈቃድ ማደግ ማለት ነው።

ተግባራዊ የመታዘዝ ሕይወት እንዲኖራቸው ይጻልያል

(ቆላ. 1: 10)

በቆላስይስ የሚገኙ የሐሰት አስተማሪዎች «መንፈሳዊ እውቀት» እንሰጣለን በማለት ሕዝቡን ያቃልሉ ነበር። ዳሩ ግን ይህንን እውቀት ከሕይወት ጋር ለማዛመድ አልቻሉም ነበር። በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ እውቀትና መታዘዝ የማይነጣጠሉ ናቸው። በመማርና በመኖር መካከል ልዩነት አይኖርም። ጳውሎስ የጸለየበት ጥበብ ጥልቅ የሆኑ መንፈሳዊ እውቀቶችን በአእምሮ ማካበት አይደለም (1: 28፤ 2: 3፤ 3: 16፤ 4: 5 ተመልከት)። እውነተኛ መንፈሳዊ ጥበብ በዕለታዊ ሕይወታችን ውስጥ ለውጥ ማምጣት አለበት። ጥበብና ተግባራዊ እውቀት አብረው መሄድ አለባቸው (ዘጸ. 31: 3፤ ዘጸ. 4: 6፤ 1ኛ ቆሮ. 1: 19 ተመልከት)።

በመጋቢነት አገልግሎቴ «የመጽሐፍ ቅዱስን ጥልቅ እውነቶች ብቻ በማጥናት» ጊዜያቸውን ባንድ ርእስ ላይ ብቻ የሚያጠፉ ሰዎች

አጋጥመውኛል። እነዚህ ሰዎች ብዙውን ጊዜ የተለያዩ መጻሕፍትን ያነበቡ፤ ወይም ደግሞ የአንዳንድ መምህራንን የካሲት መልእክቶች አዳምጠው ይሆናል። ከዚህም የተነሣ ስለ ክርስትና ሕይወት መታወቅ የሚገባውን ሁሉ አጠናቅቀው የጨረሱ ይመስላቸዋል፤ ግን ደንቁረዋል፤ ይህ «ጥልቅ እውቀት» ከተግባራዊ የክርስቲያን አኗኗር ሲያዘናጋቸው እንጂ ሲጠቅማቸው አይታይም። ለክርስቶስ የተሰጠ የሚቃጠል ልብ (ሉቃስ 24:32) ከማግኘት ይልቅ እውቀት ብቻ ይሆኑና በቤታቸውና በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ችግሮችን መፍጠር ይጀምራሉ። የመጽሐፍ ቅዱስ እውነቶች ሁሉ ተግባራዊ እንጂ በቃል አውርተን የምናልፋቸው «ቲዎሪ» አይደሉም። በእውቀት የምናድግ ከሆነ፤ በጸጋም ማደግ አለብን (2ኛ ጴጥ. 3:18)።

መራመድና መሥራት የሚሉ ሁለት ቃላት የክርስትናን ሕይወት ተግባራዊነት በአጭሩም ቢሆን ሊገልጹ ይችላሉ። ቅደም ተከተሉ አስፈላጊ ነው፤ በመጀመሪያ ጥበብ፤ ከዚያ መራመድ፤ ከዚያም መሥራት። ከእግዚአብሔር ጋር እየተራመድሁ ካለሆነ ለእርሱ ልሠራለት አልችልም። ፈቃዱን የማላውቅ ከሆነ ደግሞ ከእርሱ ጋር ልራመድ አልችልም። በየዕለቱ ቃሉን በማጥናትና በጸሎት የሚተጋ አማኝ (ዮሐ. 6:4) የእግዚአብሔርን ፈቃድ በማወቅ ከእርሱ ጋር ሊራመድና ሊእርሱ ሊሠራ ይችላል።

ነገር ግን እኮ፤ የሕይወታችን ዓላማ ራሳችንን ማስደሰት ሳይሆን ጌታን ማስደሰት ነው። ለመጠራታችንና (ኤፌ. 4:1) ለወንጌሉ (ፊልጵ. 1:27) እንደሚገባ ልንመላለስ ይጠበቅብናል። ይህም ማለት ለእግዚአብሔር እንደሚገባ እንመላለሳለን ማለት ነው (1ኛ ተሰ. 2:12)። ባጭሩ እግዚአብሔርን ለማስደሰት መመላለስ አለብን (1ኛ ተሰ. 4:1)።

ለእግዚአብሔር የምንሠራው እኛ አይደለንም፤ ዳሩ ግን የጸጋውን ፍሬ ለማፍራት በእኛ ውስጥና በእኛ አማካኝነት የሚሠራው እግዚአብሔር ራሱ ነው (ፊልጵ. 2:12-13)። የአንድ ክርስቲያን አገልግሎት የሚለካው ራሱን ለጌታ በሰጠበት መጠን ነው። የምንፈጽመው ሥራ ከምንኖረው ሕይወት የሚመነጭ ነው። ፍሬ ለማፍራት የምንችለው በክርስቶስ ውስጥ በመሆን ነው (ዮሐ. 15:11-17)

እግዚአብሔር ሥራውን ከመሥራቱ በፊት ሠራተኛውን መቅረጽ አለበት። እግዚአብሔር የሴፍን በግብፅ ለሚጠብቀው አገልግሎት 13

ዓመታት ያህል አዘጋጅቶታል። የእስራኤልን ሕዝብ እንዲመራ ደግሞ ሙሴን ለ80 ዓመታት አዘጋጅቶታል። ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ እንዴት ፍሬ እንደሚያፈሩ ለማስተማር 3 ዓመታት ሲያሳልፍ፣ የተማረው ሐዋርያ ጳውሎስ እንኳን እግዚአብሔርን በሙላት ከማገልገሉ በፊት በዐረብ በረሃ የ«ድህረ-ምረቃ ኮርስ» መከታተል አስፈላጊነት ነበር። አንድ አዲስ የተወለደ ሕፃን በለቅሶ ሕልውናውን ይገልጻል እንጂ ሊሠራ አይችልም። አንድ አዲስ ክርስቲያን ለክርስቶስ ሊመሰክርና ነፍሳትን ሊማርክ ይችላል፤ ዳሩ ግን ኃላፊነትን በሚጠይቅ የአገልግሎት ስፍራ ከመቀመጡ በፊት የእግዚአብሔርን ጥበብ ስለሚማርበትና ስለሚመላለስበት ሁኔታ ትምህርት ሊሰጠው ይገባል።

የእግዚአብሔር ጥበብ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ይገልጻል። ለእግዚአብሔር ፈቃድ ስንታዘዝ ለእርሱ ልንሠራና ፍሬ ልናፈራ እንችላለን። «በበጎ ሥራ ሁሉ ፍሬ እያፈራን» (ቆላ. 1:10) እንጂ እግዚአብሔርን በአጋጣሚ አልፎ አልፎ ብቻ አናገለግልም። ዳሩ ግን ከዚህ የሚመጣ የተባረከ ውጤት አለ፤ እርሱም፡- «በእግዚአብሔር እውቀት ማደግ» ነው (ቆ. 10)። ከእግዚአብሔር ጋር ስንራመድና ለእግዚአብሔር ስንሠራ የበለጠ እያወቅነው እንሄዳለን።

የክርስትና ሕይወታችን ሚዛናዊነት ያስፈልገዋል። በግል ሕይወታችን ስንጸልይና በቃሉ ላይ ስናሰላስል እግዚአብሔርን በበለጠ እንደምናውቀው እርግጥ ነው። እንዲሁም በዕለታዊ ሕይወታችን ሌሎችን ወደ እርሱ በማምጣትና ሕዝቡንም በመርዳት ስንመላለስ ደግሞ እያወቅነው እንድሄዳለን።

አምልኮና አገልግሎት የሚፎካከሩ ነገሮች ሳይሆኑ ጎን ለጎን የሚሄዱ ናቸው። ጌታችን በምድር ላይ በሚያገለግልበት ወቅት አገልግሎቱን አቁሞ ይጸልይ ነበር፤ ከጸሎትም ወደ አገልግሎት ይሄድ ነበር። እኛም በተግባር ሊገለጹ የማይችሉትን ሰመመንና ከንቱ ሥጋዊ ስሜታዊነትን ማስወገድ ይገባናል። ከእግዚአብሔር ጋር ብዙ ጊዜ ባላለፍን መጠን፣ እርሱንና ለሕይወታችን ያለውን ፈቃድ ይበልጥ እየተረዳን እንመጣለን፤ እንዲሁም እርሱን በመታዘዝ ስንመላለስ ደግሞ ይበልጥ እየተማርን እንሄዳለን።

በተግባር የሚገለጽ ታዛዥነት ማለት እግዚአብሔርን ማስደሰት፣ ማገልገልና እርሱን በበለጠ ማወቅ ማለት ነው። ማንኛውንም አማኝ በዙሪያው ካለው ዓለም የሚያገለው ትምህርት መንፈሳዊ ትምህርት ሊሆን

አይቻልም። ወንጌላዊ ዲኤል ሙዲ ብዙውን ጊዜ፡- «እያንዳንዱ ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱሱን በመጫማት መመላለስ አለበት» ይሉ ነበር። ጳውሎስም በዚህ አሳብ ይስማማል።

ጳውሎስ መንፈሳዊ እውቀት እንዲኖረንና ይህም እውቀት በተግባር የሚታይ መታዘዝን እንዲያስከትል ይጻልይ ነበር። እነዚህን ከላይ የተመለከትናቸውን ሁለት ርእሶች የሚያሟላ ሌላ ሦስተኛ አስፈላጊ ነገር አለ፤ ያለ እርሱ የክርስትና ሕይወት የተሟላ ሊሆን አይችልም።

ሰናይ ምግባር እንዲኖራቸው ጸለየ (ቆላ. 1፡11-12)

ጥበብና ጠባይ ከመልካም ሥነ-ምግባር ጋር ምንጊዜም መዛመድ አለባቸው። ዛሬ በወንጌል አገልግሎታችን ውስጥ ከሚታዩ ታላላቅ ችግሮች አንዱ እነዚህን አስፈላጊ ነገሮች ማለትም «መንፈሳዊ እውቀት» እና የ«ክርስቲያን አገልግሎት» ከግል መልካም ባሕርይ ጋር ሳያገናኙ መቅረታቸው ነው። ያላቸውን ተዛምዶ በመዘንጋት በመንፈሳዊ እውቀትና አገልግሎት ላይ ብቻ ትኩረት ይደረጋል።

ለምሳሌ አንዳንድ አስተማሪዎችና ሰባኪዎች የእግዚአብሔር ጥበብ እንዳላቸው ይናገራሉ። ዳሩ ግን እነዚህ ሰዎች እንደ ፍቅር፣ ቸርነትና የክርስትናን ሕይወት ውብና የተለየ የሚያደርጉ ሌሎች ባሕርያት ይጎድሉዋቸዋል። አንዳንድ «ነፍሳትን በመማረክ» የታወቁ ክርስቲያኖችም እንኳ እግዚአብሔርን በማገልገሉ ሥራ ስለሚጣደፉ፣ ሐቅን ለማጣራት ጊዜ ስለማይኖራቸው ስለ ሌሎች ክርስቲያኖች ከእውነት የራቁ ወሬዎችን ያሰራጩ። ለጥቂት ወራት አንድ የተወሰነ የሃይማኖት የጎትመት ውጤት ሳንብ ነበር። ዳሩ ግን «በአዘጋጁ የደብዳቤ» ዓምድ ላይ (ከምስጋና በቀር) የተጻፉ ነገሮች እንደሌሉና ለፈጸሙት ስሕተት ማረሚያ ወይም ይቅርታ ያዘሉ ዓረፍተ ነገሮች እንዳላሰፈሩ ስመለከት፣ ይህን መጽሔት ማንበብ አቆምሁ።

ሁልጊዜም እውቀት፣ ጠባይ፣ አገልግሎትና መልካም ባሕርይ አብረው መሄድ አለባቸው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ስለምናውቅ እንታዘዘዋለን። በመታዘዛችንም እርሱን እያገለገልን በክርስቲያናዊ ባሕርይ እናድጋለን። ማናችንም ብንሆን በእነዚህ አራት ነጥቦች ሙሉ ለሙሉ ሚዛናዊነት ቢጎድለንም በተቻለን መጠን ሚዛናዊ ለመሆን መጣር አለብን።

በኃይል የሚያስታጥቀን የእግዚአብሔር ጉልበት ነው። ቁጥር 10-12 እንዲህ ይላል፡- «እንደ ክብሩ ጉልበት መጠን በኃይል ሁሉ እየበረታችሁ ...»። ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ጉልበት ለመግለጽ ሁለት የተለያዩ የግሪክ ቃላት ተጠቅሞአል፤ እነርሱም፡- «ዲናሚስ» ማለትም «አብሮ የተፈጠረ ኃይል» እና «ክራቶስ» ማለትም «በተግባር የሚገለጽ ኃይል» ማለትም በሥራ ላይ ሲውል የሚታይ ኃይል የሚሉ ናቸው። የክርስትና ሕይወታችን ጸጋ እግዚአብሔር በሕይወታችን ውስጥ የሚሠራው ሥራ ውጤት ነው። መንፈሳዊ እድገትና ብስለት ሊመጣ የሚችለው ራሳችንን ለእግዚአብሔር ኃይል አሳልፈን ስንሰጥና በውስጣችን እንዲሠራ ስንፈቅድ ብቻ ነው።

ብዙውን ጊዜ የእግዚአብሔር ክብር የሚገለጸው በታላላቅ ነገሮች ውስጥ ብቻ ይመስለናል። እስራኤላውያን ቀይ ባሕርን ሲያቋርጡ፣ ዳዊት ድልን የተቀዳጀ ሠራዊት ሲመራ፣ ወይም ጳውሎስ ሙታንን ሲያስነሣ በምንመለከትበት ሁኔታ ውስጥ ብቻ የእግዚአብሔር ክብር እንደሚገለጽ አድርገን እናስባለን። በዚህ ስፍራ ትኩረት የተደረገው ግን ትዕግሥት፣ ራስን መግዛት፣ ደስታና ምስጋና በመሳሰሉ ክርስቲያናዊ ባሕርያት ላይ ነው። ውስጣዊ የነፍስ ድሎች በታሪክ ውስጥ ከተመዘገቡት የአደባባይ ድሎች የሚበልጡ እንጂ የሚያንሱ አይደሉም። ጎልያድን በጦር ኃይል ድል ከማድረግ ይልቅ ይሰድበውና ያዋርደው የነበረውን ሳሚን በትዕግሥት ማለፍ ለዳዊት የበለጠ ድል ነበር። መታገሥ ጎሊያድን ከመጣል የበለጠ ድል ነበር (2ኛ ሳሙ. 16:5-13)። «ኃይለኛ ከመሆን ይልቅ፣ ታጋሽ መሆን ይሻላል፤ ብዙ ከተሞችን በጦርነት ድል ነሥቶ ከመያዝ ይልቅ፣ ራስን መቆጣጠር ይበልጣል»። (ምሳሌ 16:32 አዲስ ትርጉም)።

ትዕግሥት የሚለው ቃል «ሁኔታዎች አስቸጋሪ በሚሆኑበት ጊዜ ጸንቶ መቆም» ማለት ነው። ቃሉ የተስፋ መቁረጥ ተቃራኒ ነው። ይህ ቃል እግዚአብሔርን ፈጽሞ የሚመለከት አይደለም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ምንም አስቸጋሪ ሁኔታዎች ስለማያጋጥሙት ነው። ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለም (ኤር. 32:27)።

ትዕግሥት የበላል ክርስቲያን ባሕርይ ነው። ትዕግሥትን ካልተማርን ሌላ ነገር ለመማር አንችልም። አማኞች እንደመሆናችን መጠን በመከራችን እንኳን ልንደሰት እንችላለን። ምክንያቱም «መከራ ትዕግሥትን እንደሚያደርግ፣ ትዕግሥትም ፈተናን ፈተናም ተስፋን

እንደሚያደርግ እያወቅን፤ በመከራችን ደግሞ እንመካለን» (ሮሜ 5: 3-4)።

ትዕግሥት ቸልተኝነት ማለት አይደለም። ትዕግሥት በተግባር ላይ ጸንቶ መቆም ማለት ነው። ሁሉንም ነገር እግዚአብሔር እስኪያደርግልን ድረስ እጆቻችንን አጣጥፈን መቀመጥ ትዕግሥት አይደለም። ጉዞው አስቸጋሪ በሚሆንበት ጊዜ ለፍልሚያ ተዘጋጅቶ የሚቆምን ወታደር የሚያመለክት ነው። ድል ለመቀዳጀት ካለው ጉጉት የተነሣ ለአፍታ እንኳ ለመዘናጋት የማይፈልግ ሯጭን ይገልጻል (ዕብ. 12: 1)።

እጅግ በርካታ ክርስቲያኖች ሁኔታዎች አስቸጋሪ ሲሆኑባቸው ከሩጫው ሚዳ አቋርጦ የመውጣት ዝንባሌ ይታይባቸዋል። የቀድሞው የዊተን ኮሌጅ (ኢ.ሊ.ኖይ) ፕሬዝዴንት የነበሩት ዶክተር ቪ. ሬይምንድ ኤድማን ተማሪዎችን «ተስፋ ለመቁረጥ ጊዜው ገና ነው» በማለት ይናገሩ ነበር።

በተለያዩ ፈተናዎች ውስጥ ስሆን ብዙ ጊዜ ስለዚህ ዓረፍተ ነገር አስባለሁ። ለድል ዋስትና የሚሰጠን ትዕግሥት እንጂ ያለን ችሎታ ወይም ያገኘነው ሥልጠና አይደለም። ቻርልስ ስፐርጀን፡- «ቀንድ-አውጣ በትዕግሥት በመጓዝዎ ወደ ኖኅ መርከብ ወጣች» ብለዋል።

ከትዕግሥት ጎን ራስን መግዛትም ያስፈልገናል። የዚህ ቃል ትርጉም «ራስን መቆጣጠር» የሚል ሲሆን የብቀላ ተቃራኒ ነው። ትዕግሥት በይበልጥ ከሁኔታዎች ጋር የተያያዘ ሲሆን፤ ራስን መግዛት ግን ከሰዎች ጋር ይያያዛል። እግዚአብሔር ከፍቅሩና ከጸጋው የተነሣ የሰዎችን ሁኔታ በትዕግሥት ይመለከታል (2ኛ ጴጥ. 3: 9)። ራስን መግዛት ከመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች አንዱ ነው (ገላ. 5: 22)። የአማኝ ነፍስ ልትለብሰው ከሚገባት «ከጸጋ አልባሳት» ውስጥ አንዱ ነው (ቆላ. 3: 12)።

አስቸጋሪ ሁኔታዎችን በትዕግሥት ያለፉ ሰዎች የቅርብ ጓደኞቻቸውንና ወዳጆቻቸውን መታገሥ እንዴት እንደሚሳናቸው ሳስብ በጣም ነው የሚገርመኝ። ሙሴ በግብፅ ከፈረዖን ጋር በተከራከረበት ጊዜ ትዕግሥት ነበረው፤ ዳሩ ግን ከገዛ ሕዝቡ ጋር በተጋጨ ጊዜ ትዕግሥት በማጣቱ ወደ ተስፋዬቱ ምድር የመግባት መብቱን አጣ (ዘጉ. 20)። «ቅጥር እንደሌላት እንደፈረሰች ከተማ፤ መንፈሱን የማይከለክል ሰው እንዲሁ ነው» (ምሳሌ 25: 28)።

በመንፈሳዊ ሕይወታችን እያደግን ከሆነ ትዕግሥትና ራስን መግዛት ጎን ለጎን ይሄዳሉ። ጳውሎስ እነዚህን ባሕርያት የእውነተኛ የክርስቶስ አገልጋይ ምልክቶች እንደሆኑ ዘርዘሮአቸዋል (2ኛ ቆሮ. 6: 4-6)። በግል ሕይወቱም እነዚህን ጸጋዎች አሳይቶአል (2ኛ ጢሞ. 3: 10)። በብሉይ ኪዳን ውስጥ ለትዕግሥትና ራስን ለመግዛት ታላቅ ምሳሌ የሚሆንን ኢየሱስ ነው (ያዕ. 5: 10-11)። በአዲስ ኪዳን ውስጥ ደግሞ ኢየሱስ ክርስቶስን እናገኛለን።

በፍጥረት ውስጥ የሚገኘው ነገር ሁሉ ትእዛዙን ስለሚጠበቅ፣ ተአምራትን ማድረግ ለእግዚአብሔር ቀላል ነገር ነው። ኢየሱስ የማልኮስን ተቆርጦ የወደቀ ጆሮ መፈወስ ሲችል፣ የጴጥሮስን ልብ ሊለውጥና በውስጡ የነበረውን ጥላቻና ዓመፅ ግን በቅጽበት ሊያስወግድ አልቻልም ነበር (ሉቃስ 22: 50-51)። እግዚአብሔር ውኃን ከዓለት ሊያወጣ ሲችል፣ ሙሴ ታጋሽ እንዲሆን ግን ሊያስገድደው አልቻለም ነበር።

አንድ መጋቢ ከፍተኛ የቃጠሎ አደጋ የደረሰበትን ወጣት ክርስቲያን ብዙ ጊዜ ይጎበኝ ነበር። ወጣቱ አሁንም ለሰዓታት መተኛት የግድ ያስፈልገው ነበርና ለሕይወት የሚያስፈልጉትን መሠረታዊ ነገሮች እንኳን ማሟላት እጅግ ያስቸግረው ነበር።

አንድ ቀን ወጣቱ ለመጋቢው፡- «እግዚአብሔር ተአምር ሠርቶ በፈውሰኝ ደስ ይለኛል» አለው።

መጋቢውም መልሶ፡- «አንተ የምትፈልገውን ዓይነት ባይሆንም፣ እግዚአብሔር ተአምር እያደረገ ነው። በነዚህ ሳምንታት ውስጥ በትዕግሥትና በቸርነት እያደግህ ስትሄድ አይቻለሁ። ያ ለኔ ከአካላዊ ፈውስ ይልቅ የሚበልጥ ተአምር ነው» አለው።

የእግዚአብሔር ኃይል በሕይወታችን የሚታየው በትዕግሥትና ራስን በመግዛት ብቻ ሳይሆን በደስተኛነታችንም ጭምር ነው። ሁኔታዎች አስቸጋሪ በሚሆኑበት ጊዜ ደስታ የሞላበትን ትዕግሥት ማሳየት አለብን፤ ከአስቸጋሪ ሰዎች ጋር ስንኖር እንኳ ራስን በመግዛትና በደስታ ልንቀበላቸው ይገባል። አንዳንድ ጊዜ ደስታ የለሽ ትዕግሥት ሊኖረን ይችላል። «ያለ ደስታ ነገርን ችሎ የሚያሳልፍ» ትዕግሥት አለ። ጳውሎስ የቆላስይስ ክርስቲያኖች ደስታ ያለበትን ትዕግሥትና ራስ-መግዛት እንዲለማመዱ ይጸልይላቸዋል።

ብዙ ጊዜ ደስታና ሐሜት የሚሉትን ቃላት እየለዋወጥን እንጠቀምባቸዋለን። ይሁን እንጂ በሁለቱ ቃላት መካከል ልዩነት አለ። ደስታ ብዙውን ጊዜ በክስተቶች ላይ ይደገፋል። ሁኔታዎች ተስፋ የሚጣልባቸው ዓይነት ከሆኑና በዙሪያችን የሚገኙ ሰዎች በቸርነት የተሞሉ ከሆኑ ደስተኞች ነን። ዳሩ ግን ሐሜት በሰዎችም ሆነ በሁኔታዎች ላይ አይደገፍም። ጳውሎስ ከጻፋቸው መልእክቶች ሁሉ ሐሴት የሞላበት መልእክት ለፊልጵስዩስ ሰዎች የጻፈው ነው። የጻፈውም በወሳኒ ቤት ሆኖ ለእምነቱ መስዋዕትነትን እየተቀበለ በነበረበት ወቅት ነበር።

በሚያስቸግሩ ሁኔታዎች ውስጥ ስናልፍና ችግር ባለባቸው ሕዝቦች መካከል ስንመላለስ ደስታ ሊሰጠን የሚችለው በውስጣችን የሚሠራው የእግዚአብሔር መንፈስ ብቻ ነው። «የመንፈስ ፍሬ ... ደስታ ነው» (ገላ. 5:22)። እኛ ራሳችን ደስታን «የምንፈጥረው» ሳይሆን መንፈስ ቅዱስ ራሱ በውስጣችን የሚሠራው ሥራ ነው። «በመንፈስ ቅዱስም የሆነ ደስታ» ነው (ሮሜ 14:17)።

ከገጠሙኝ አስቸጋሪ ሁኔታዎች የተነሣ ለሽንፈትና ለተስፋ መቁረጥ የተቃረበሁባቸውን ወቅቶች አስታውሳቸዋለሁ። ይሁንና ልቤ ከእግዚአብሔር ብቻ ሊመጣ በሚችል መንፈሳዊ ደስታ ተሞልቶ ነበር። እንዲሁም ደግሞ ዙሪያዬን በከበቡኝ ችግሮች ውስጥ ተዘፍቄ ደስታንና ድልን ያጣሁባቸውን (እጅግ በርካታ!) ጊዜያት በሐዘኔታ አስታውሳለሁ።

የእግዚአብሔር ኃይል በሕይወታችን ውስጥ የመኖሩ አራተኛው ማስረጃ ደግሞ ምስጋና ነው። በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ ክርስቲያኖች ደስተኞችና አመስጋኞች ናቸው (ኤፌ. 5:18-20)። ደስታችንን ስናጣ ማጥረምና በሌሎች ላይ መፍረድ እንጀምራለን።

የቆላስይስ መልእክት በምስጋና የተሞላ መልእክት ነው። ጳውሎስ በቆላስይስ ስለነበረችው ቤተ ክርስቲያን እግዚአብሔርን ያመሰግንና (ቆላ. 1:3)፤ ደግሞ ራሳቸውም እግዚአብሔርን በማመስገን ሕይወት እንዲያድጉ ይጸልዳላቸው ነበር (1:12)። የክርስቲያን ሕይወት በምስጋና የተሞላ ሕይወት መሆን አለበት (2:7)። በመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ውስጥ መንፈሳዊ ዕድገትን ከሚያሳዩ ማስረጃዎች አንዱ ምስጋና ነው (3:15-17)። የሁልጊዜ ጸሎታችን ምስጋናን ማካተት አለበት (4:2)። በመንፈስ ቅዱስና በቃሉ የተሞላ፤ እንዲሁም በጸሎት የሚተጋ ክርስቲያን እግዚአብሔርን በማወደስና በማመስገን ዝንባሌው ይህንን ያረጋግጣል።

አንዳንድ ሰዎች በተፈጥሮአቸው አመስጋኞች ሲሆኑ ሌሎች ግን አይደሉም፤ በመሆኑም በተለይ እነዚህ የኋለኞቹ ምስጋና ማቅረብን እንዲለማመዱ የእግዚአብሔር ኃይል ያስፈልጋቸዋል። መልካም ስጦታ ሁሉ ከእግዚአብሔር እንደሚመጣና (ያዕ. 1:17) የሥነ- መለኮት ምሁራን እንዳስቀመጡት እርሱ «የነገሮች ሁሉ ምንጭ፥ ድጋፍና ፍጻሜ» እንደሆነ ልናስታውስ ይገባል። የምንተነፍሰው አየር እንኳ እግዚአብሔር በነጻ የሰጠን ስጦታ ነው።

በእገንዘብን እልዩ ያለው ኖርዝዌስተርን ዩኒቨርሲቲ ከቤቴ ቅርብ ነው። ከዓመታት በፊት የዩኒቨርሲቲው ተማሪዎች በሚሸገን ሐይቅ ላይ በጀልባ የሚጓዙትን ሰዎች ረዱ፤ የሕይወት አድን ቡድኖች ነበሩአቸውና። ሴፕቴምበር (መስከረም) 8 ቀን 1860 ዓ.ም. ሌዲ ኤልጂን የተባለች የመንገደኞች ጀልባ በእገንዘብን አጠገብ በመገልበጧ ከተረኛው የዩኒቨርሲቲው ተማሪዎች የሕይወት አድን ቡድን ውስጥ፥ ኤድዋርድ እስፔንሰር 17 ሰዎችን አዳነ። ሌሎችን ለማዳን ያደረገው ትግል ጤንነቱን ስላቃወሰው ትምህርቱን ለመቀጠል አልቻለም ነበር። ከጥቂት ዓመታት በኋላ በሞት እስከተለየበት ጊዜ ድረስ፥ ካዳናቸው 17 ሰዎች መካከል አንዳቸውም እንኳ ምስጋናቸውን ሊገልጡለት እንዳልመጡ ታውቋል።

ማመስገን የራስ-ወዳድነት ተቃራኒ ነው። ራስ-ወዳድ ሰው፡- «የሚገባኝን ነው ያገኘሁት! ሌሎች ሰዎች እኔን ማስደሰት አለባቸው!» ይላል። የበሰለ ክርስቲያን ግን ሕይወት ከእግዚአብሔር የሚሰጥ ስጦታ እንደሆነና የሕይወት በረከቶችም ከለጋስ እጆቹ እንደሚመጡ ይገነዘባል።

ከማንኛውም ይልቅ «በቅዱሳንም ርስት በብርሃን እንድንካፈል ያበቃንን» (ቆላ. 1:12) አምላክ ልናመሰግነው ይገባል። «መብቃት» ማለት «መስፈርቱን ማሟላት» ማለት ነው። በመሆኑም እግዚአብሔር ለመንግሥተ ሰማይ ብቁዎች አድርጎናል! የክርስቶስን ዳግም ምጽአት ስንጠባበቅ ሳለ፥ በእርሱ አማካኝነት ባገኘነው መንፈሳዊ ርስት ሐሤት እናደርጋለን (ኤፌ. 1:11፥ 18-23)።

በብሉይ ኪዳን ውስጥ የእግዚአብሔር ሕዝቦች የከነዓንን ምድር ምድራዊ ርስት አድርገው ተቀብለው ነበር። ዛሬም ክርስቲያኖች በክርስቶስ አማካኝነት መንፈሳዊ ርስት አላቸው። በመንግሥተ ሰማይ ጦርነትም ሆነ ሽንፈት ስለማይኖር፥ ከነዓን የመንግሥተ ሰማይ ተምሳሌት ልትሆን አትችልም። ከነዓን ዛሬ በክርስቶስ ያገኘነውን ርስት የምታመለክት ነች።

በእግዚአብሔር የተሰፋ ቃሎች በመቆም በእምነት ርስታችንን ማወጅ አለብን (ኢያሱ 1: 1-9)። ዕለት በዕለት በረከቶቻችንን መቁጠር አለብን፤ ይህም ለእግዚአብሔር የበለጠ ምስጋና እንድናቀርብ ይረዳናል።

ይህንን አስደናቂ ጸሎት እንደገና ስንመለከት ምን ያህል ልብን የሚነካ እንደሆነ መረዳት እንችላለን። እግዚአብሔርን በሚያስደስት ሕይወት ልንመላለስ ከፈለግን መንፈሳዊ እውቀት ያሻናል። እንዲሁም በእርምጃችንና በሥራችን ሁሉ በተግባር የሚታይ ታዛዥነት ያስፈልገናል። ዳሩ ግን የዚህ ሁሉ ውጤት ውስጣዊውን ሰው የሚያበረታታ ኃይል ማግኘት መሆን አለበት። ይህም ኃይል በደስታ መታገሥንና ራስ-መግዛትን ከምስጋና ጋር ወደምንለማመድበት ሕይወት ሊመራን ይገባል።

እርስዎስ በዚህ ዓይነት እየጸለዩ ይሆን?

ከሁሉም በላይ አንግሡት

ቆላ. 1: 13-20

በቆላስይስ የነበሩ የሐሰት አስተማሪዎች ዛሬ በኛ ዘመን እንዳሉት የሐሰት አስተማሪዎች ሁሉ የኢየሱስ ክርስቶስን አስፈላጊነት አይክዱም ነበር። አስፈላጊ እንጂ ከሁሉም በላይ መሆኑን ግን አይቀበሉም ነበር። ስለዚህም ከተገቢ ስፍራው ዝቅ አድርገውታል። በእነርሱ ፍልስፍና መሠረት ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው ወደ እግዚአብሔር ከሚቀርብባቸው ብዙ መልእክተኞች አንዱ ብቻ ነበር። ጳውሎስ በዚህ ክፍል የተቃውሞ ምላሽ የሚሰጠውም ለዚህ ጉዳይ ነበር።

ምናልባት በአዲስ ኪዳን ውስጥ፣ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ማንነት የዚህን ምንባብ ያህል ጥልቀትና ስፋት ያለው ትምህርት ጳውሎስ አላቀረበም ማለት ይቻላል። ጳውሎስ የኢየሱስ ክርስቶስን የበላይነት ለማረጋገጥ የጻፈውን ብናስታውስ ወደ ስሕተት ጎዳና ከማምራት እንቆጠባለን። ሐዋርያውም የጻፋቸው አራት ማረጋገጫዎች የማያከራክሩ ነጥቦች ነበሩ።

ክርስቶስ አዳኝ ነው (ቆላ. 1: 13-14)

የሰው ልጅ ትልቁ ችግር ኃጢአት ነው። ኃጢአት በፈላስፋዎች ወይም በሃይማኖት መሪዎች መፍትሔ ሊገኝለት ያልቻለ ችግር ነው። ኃጢአተኞች አዳኝ ይፈልጋሉ። እነዚህ ሁለት ቁጥሮች ክርስቶስ በኛ ምትክ የወሰዳቸውን አራት የማዳን ተግባራት በግልጽ ያቀርባሉ።

እርሱ አድኖናል (1: 13)። ይህም ማለት «ከአደጋ ታድጎናል» እንደ ማለት ነው። ራሳችንን ከኃጢአት ኩነቷና ቅጣት ልናድን አንችልም፤ ኢየሱስ ግን ሊያድነን ይችላል፤ አድኖናልም። ለዘለዓለም ከእግዚአብሔር በመለየት አደጋ ውስጥ ነበርን። የእግዚአብሔር የፍርድ ሰይፍ ከራሳችን በላይ እየተምዘገዘገ ነበር!

ይህ ማዳን ሌላም የሚጨምረው ነገር አለው፤ ይህም፡- ከሰይጣን ሥልጣንና ከጨለማው ኃይላት ነፃ መውጣታችን ነው። ኖስቲክ የተባሉት የሐሰት አስተማሪዎች ዓለምን ይቆጣጠራሉ ብለው በሚያስቧቸው

የተደራጁ የክፉ መናፍስት ያምኑ ነበር (ቆላ. 1:16፤ 2:10፤ 15 ተመልከት)። እነዚህም መላእክት፣ ሊቃነ-መላእክት፣ ሥልጣናት፣ ኃይላት፣ አገዛዞችና ዙፋናት ነበሩ። ጆን ሚልተን የተባሉ ሰው «ፓራዳይስ ሉስት» በተባለው መጽሐፋቸው የሰይጣንን ኃይላት ለመግለጽ እነዚህን መመሪያዎች ተጠቅመውባቸዋል።

አፈላለን (1:13)። ይህ ቃል ከአንድ አገር ወደ ሌላው የሚደረገውን የሕዝብ ሽግግር የሚያመለክት ነው። ታላቁ አንቲዩክስ ቁጥራቸው ቢያንስ 2000 የሚደርስ አይሁዶችን ከባቢሎን ወደ ቆላስይስ እንዳፈለሳቸው ታሪክ ይናገራል።

የፍቅሩ ልጅ ማለት በእግዚአብሔር ፍቅር ምክንያት የተላከ ልጅ ማለት ነው፤ እንዲሁም ኢየሱስ ክርስቶስ ከባርነት ቀንበር ያላቀቀን ያለ ዓላማ እንድንከራተት አልነበረም። ወደ ብርሃኑ መንግሥት በመሳብ በሰይጣን የጨለማ ግዛት ላይ በድል አድራጊነት እንድንመላለስ ሊያደርገን ነው። ምድራዊ ገዢዎች የተሸነፉትን ሰዎች ከአንዱ አገር ወደ ሌላው ያጓጉዙዋቸዋል፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ድል የነሡትን ሰዎች ያፈልሳል።

ኢየሱስ በተጠመቀበትና ክብሩንም በገለጸበት ወቅት ኢየሱስ «የሚወድደው ልጁ» እንደሆነ እግዚአብሔር ራሱ መስክሮለታል (ማቴ. 3:17፤ 17:5)። ይህ እውነት አብ ልጁን ለእኛ በሰጠ ጊዜ የከፈለውን ዋጋ ያስታውሰናል። እንዲሁም የእርሱ መንግሥት የፍቅርና የብርሃን መንግሥት እንደሆነ ያስታውሰናል።

በብሉይ ኪዳን ውስጥ እስራኤላውያን ያለፉበት ሁኔታ የዚህ መንፈሳዊ ልምምድ ምሳሌ ነበር። እግዚአብሔር እስራኤላውያንን ከግብፅ የባርነት ሕይወት ነፃ አውጥቶ ወደ ተስፋይቱ ምድራቸው መርቶአቸዋል። እግዚአብሔር እኛንም ከአንድ ነገር ያወጣን ወደ ራሱ መንግሥት ሊያስገባን ነው።

ቤዛ ሆነልን (1:14)። ቤዛ የሚለው ቃል «እስረኛን ለማስለቀቅ የሚከፈል ክፍያ» ማለት ነው። ጳውሎስ ይህን ሲል ኢየሱስ እኛን ከጨለማው መንግሥት ነፃ ለማውጣት ለሰይጣን ቤዛ እንደከፈለ መናገሩ አይደለም። ኢየሱስ በሞቱና በትንሣኤው የእግዚአብሔርን ሕግ ቅዱስ መስፈርቶች አሟላ። ሰይጣን የእግዚአብሔርን ሕግ በመተላለፋችን ጥፋተኞች እንደሆንን ስለሚያውቅ ሊከሰንና የገዛ በደላችን እስረኛ

ሊያደርገን ይፈልጋል። ዳሩ ግን ቤዛው በመስቀሉ ላይ ስለተከፈለ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ነፃ ወጥተናል።

የኃጢአት ስርየት አገኘን (1:14)። ቤዛነትና የኃጢአት ስርየት አይነጣጠሉም (ኤፌ. 1:7)። «ስርየት» ተብሎ የተተረጎመው ቃል «ፈትቶ መልቀቅ» ወይም «ዕዳን መሰረዝ» ማለት ነው። ክርስቶስ እኛን ነፃ ማውጣትና ወደ አዲስ መንግሥት ማሻገር ብቻ ሳይሆን ዳግመኛ በባርነት ቀንበር ሥር እንዳንወድቅ ዕዳችንንም ሁሉ ሰርዞልናል። ስለሆነም ሰይጣን እኛን ለመከሰስ የሚያበቁትን ማናቸውንም ነገሮች ከመዝገቡ ውስጥ ሊያገኝ አይችልም።

ካለፉት ቅርብ ዓመታት ውስጥ፣ ቤተ ክርስቲያን በኃጢአት ስርየት የሚገኘውን ነጻነት እንደገና ተገንዝባለች። እግዚአብሔር ኃጢአተኞችን ይቅር ማለቱ የጸጋው ሥራ ነው። ይቅርታ የሚገባን አልነበርንም፤ ደግሞም በጥረታችን ይቅርታን ለማግኘት አንችልም ነበር። ይቅርታ ማግኘታችንን ማወቅ፣ ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ለማድረግ በጸጋው ሐሤት ለማድረግና ፈቃዱን ለመፈጸም ያስችለናል። ይቅርታ ለኃጢአት የሚቀርብ ማመካኛ ሳይሆን ለእግዚአብሔር ለመታዘዝ የሚያበረታታን ጉዳይ ነው። በመሆኑም እኛ ይቅር ስለተባልን ሌሎችን ይቅር ለማለት እንችላለን (ቆላ. 3:13)። ሌሎችን ይቅር አለማለት ወደ ባርነት እንደሚመራ፣ ይቅርታን ለማድረግ ፈቃደኛ ካልሆነው ሰው ምሳሌነት መመልከት ይቻላል (ማቴ. 18:21-35)።

በማዳን ሥራ ውስጥ ኢየሱስ ክርስቶስ ከሁሉም የላቀ ድርሻ አለው። ማንም ሌላ ሰው ሊያድነን፣ ኃጢአታችንን ሊያስተሰርይ፣ ከሰይጣን መንግሥት ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊያሸጋግረን አይችልም ነበር። ደግሞም ሙሉ ለሙሉ በጸጋው ይህንን ሊያደርግ የሚችል ሰው የለም። «በደሙ» የሚለው ቃል የደኅንነታችን ዋጋ ምን ያህል ውድ እንደሆነ ያስታውሰናል። ሙሴና እስራኤላውያን ከግብፅ ባርነት ነፃ ለመውጣት የበግ ደም ብቻ ማፍሰስ ነበረባቸው፤ ኢየሱስ ግን እኛን ከኃጢአታችን ነፃ ለማውጣት የራሱን ደም ማፍሰስ አስፈለገው።

ክርስቶስ ፈጣሪ ነው (ቆላ. 1:15-17)

የሐሰት አስተማሪዎች ስለ ፍጥረት አፈጣጠር ግራ ተጋብተው ነበር። የሰውን አካል ጨምሮ ቁሳዊው ዓለም ክፉ እንደሆነ ያስተምሩ ነበር። እንዲሁም ሥጋ መልበስ ከዚህ ክፉ ከሆነው ቁሳዊ ዓለም ጋር

ስለሚያገናኘው፥ ኢየሱስ ክርስቶስ እውነተኛ ሥጋዊ አካል እንዳልነበረው ነበር የሚያስተምሩት። የእነዚህ የሐሰት ትምህርቶች ውጤት አሳዛኝ ነበር፤ በአንድ በኩል ከልክ ያለፈ ራስን የማንሳቆል ሕይወት ሲታይ፥ በሌላ በኩል ደግሞ ገደብ የለሽ ልቅ የኃጢአት ልምምድ ይጧጧፍ ነበር። በመሠረቱ ሥጋ ኃጢአትን ማሸነፍ ካቃተው አንድም በኃጢአት ለመኖር የመደሰት ጉዳይ አለ፥ አልያም ሥጋን በጽኑ የመቆጣጠር ሁኔታ አለ።

ጳውሎስ በዚህ ክፍል ውስጥ ኢየሱስ ክርስቶስ ከፍጥረት ጋር ያለውን ዝምድና በአራት ገጽታዎች ያቀርባል፡-

እርሱ ከፍጥረት በፊት ነበረ (1:15)። በኩር የሚለው ቃል የሚያመለክተው ጊዜን ሳይሆን ቦታን ወይም ደረጃን ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ እራሱ የፍጥረታት ሁሉ ፈጣሪ ስለሆነ በኩር የሚለው ቃል የመጀመሪያ ፍጥረት መሆኑን አይደለም የሚያመለክተው። በኩር ማለት «በአስፈላጊነት፥ በማዕረግ፥ በደረጃ የመጀመሪያው» ማለት ነው። ስሉሞን ከዳዊት ልጆች ሁሉ በመጀመሪያ የተወለደ አልነበረም፤ ይሁን እንጂ በኩር ተብሏል [መዝ. (89): 27]። ከፍጥረት ሁሉ በፊት በኩር ነው ሲል «ከፍጥረታት ሁሉ በላይ» ማለቱ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ዘላለማዊ አምላክ እንጂ ፍጡር አይደለም።

ጳውሎስ ይህንን እውነት በግልጽ ለማብራራት «ምሳሌ» የሚል ቃል ተጠቅሟል። የቃሉም ትርጉም «ትክክለኛ ውክልና ያለውና እውነተኛው መገለጽ» የሚል ነው። የዕብራውያን መልእክት ጸሐፊ ኢየሱስ ክርስቶስ «የባሕርዩ ምሳሌ» (ዕብ. 1:3) እንደሆነ ይናገራል። ኢየሱስ ክርስቶስም «እኔን ያየ አብን አይቶአል» (ዮሐ. 14:9) ብሎአል። እግዚአብሔር የማይታይ አምላክ ቢሆንም ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ለእኛ ገልጾታል (ዮሐ. 1:18)። ተፈጥሮ እግዚአብሔር መኖሩን ኃይሉንና ጥበብን ይገልጣል፤ ነገር ግን ተፈጥሮ የእግዚአብሔርን ማንነት መግለጽ አይችልም። የማይታየው አምላክ በፍጹምነት የተገለጸው በኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። ማንኛውም ተራ ፍጥረት እግዚአብሔርን በፍጹምነት ለመግለጽ አይችልም፤ ስለዚህም ኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ መሆን አለበት።

ሁሉ በርሱ ተፈጥረዋል (1:16)። ክርስቶስ ሁሉንም ፈጥሮአል፤ እርሱ ግን በማንም አልተፈጠረም። በዚህ ክፍል ውስጥ «በእርሱ ተፈጥረዋልና» የሚለው ቃል «በእርሱ ስለተፈጠሩ» ተብሎ ሊተረጎም

ይችላል። ነገሮች ሁሉ በእርሱ ስለተፈጠሩ ኢየሱስ ክርስቶስ የሁሉም በኩር ነው። ነፋሳትና ማዕበሎች ለእርሱ መታዘዛቸውና በሽታዎችና ሞት ከእርሱ የሸሹት እርሱ የሁሉም ጌታ ስለሆነ ነበር፤ ስለዚህም ጉዳዩ የሚደነቅ አይደለም። «ሁሉ በእርሱ ሆነ» (ዮሐ. 1:3)። ይህም በሰማይና በምድር ውስጥ የሚገኙትን፣ የሚታዩትንና የማይታዩትን ፍጥረታት ሁሉ ያጠቃልላል። ነገሮች ሁሉ በርሱ ትእዛዝ ሥር ናቸው።

ሁሉ ለእርሱ ተፈጥሮአል (1:16)። ሁሉም ነገር በእርሱና ለእርሱ በእርሱም አማካኝነት ተፈጥሮአል። ነገሮች ሁሉ በእርሱ ቁጥጥር ውስጥ ናቸው፤ የነገሮች ሁሉ ጥበብ እርሱ ነው፤ ነገሮች የተፈጠሩትም ለእርሱ ነው።

ጳውሎስ ሦስት የተለያዩ መስተዋድዶችን የተጠቀመው የሐሰተኛ አስተማሪዎችን ፍልስፍና ለማፍረስ ነበር። የመስተዋድዶቹ አገባብ፣ ለበርካታ ዓመታት የግሪክ ፈላስፋዎች ማንኛውም ነገር የመነሻ ምክንያት፣ ቀስቃሽ የሆነ ምክንያትና የመጨረሻ ምክንያት ያስፈልገዋል ብለው ያስተምሩ ነበር። የመነሻው ምክንያት ዕቅድ፣ ቀስቃሽ የሆነው ምክንያት ደግሞ ኃይል ሲሆን፣ የመጨረሻው ምክንያት ዓላማ ነበር። ፍጥረታትን ስናስብ ኢየሱስ ክርስቶስ የመነሻ ምክንያት ሆኖአል፤ ይህም የእርሱ ዕቅድ ስለሆነ ነው። ቀስቃሽ ምክንያት የሆነልን እርሱ ስለፈጸመው ነው፤ የመጨረሻ ምክንያት የሆነው እርሱን ደስ እንዲለው ነው።

በፍጥረት ውስጥ ሁሉም ነገር ለእርሱ ከተፈጠረ (ከኖረ) ከሰይጣንና ከወደቁት መላእክቱ በቀር በራሱ ከፉ ሊሆን የሚችል ነገር የለም። እነርሱንም ቢሆን እግዚአብሔር ፈቃዱን ለመፈጸም ይጠቀምባቸዋል። የእግዚአብሔርን ፍጥረት በመጠቀሙ ረገድ እንኳ የኖስቲክ መመሪያዎች ማስተዋል የጎደላቸው ናቸው (ቆላ. 2:20-23)። የእግዚአብሔር ፍጥረት ለኃጢአት ባርነት እየተገዛ ቢሆንም እንኳ (ሮሜ 8:22) ለእግዚአብሔር ክብርና ለሕዝቡም ደስታ ሊውል ይችላል ማለት ነው (1ኛ ጢሞ. 6:17)።

እርሱ ሁሉን ነገር በአንድነት አጋጥሞ ይዞአል (1:17)። «ሁሉም በእርሱ ተጋጥሞአል።» አንድ አስጎብኚ የተወሰኑ ጎብኚዎችን ቡድን ወደ አቶሚክ ላብራቶሪ ወሰዳቸውና ቁሳዊ ነገሮች ሁሉ በፍጥነት ከሚንቀሳቀሱ፣ ከትናንሽ የኤሌትሪክ ክፍሎች የተሠሩ መሆናቸውን ገለጸላቸው። ጎብኚዎቹ የሞሴኪዮሎቹን ተምሳሌት በመመልከት፣ ቁሳዊ

ነገሮች ይህን ግዙፍ ፍጥረት ዓለም በውስጣቸው የያዙ መሆናቸውን ሲረዱ እጅግ ተደነቁ። በጥያቄና መልስ ክፍለ ጊዜ ከጎብኚዎቹ መካከል አንዱ «ቁሳዊው ዓለም የሚንቀሳቀሰው በዚህ ዓይነት ከሆነ፤ ሁሉንም በአንድነት የሚያያይዘው ምንድን ነው?» በማለት ጠየቀ። አስጎብኚው ግን ለዚህ ጥያቄ መልስ አልነበረውም።

ክርስቲያን መልስ አለው፡- ነገሮችን ሁሉ አጋጥሞ የያዘ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው! እርሱ «ከፍጥረት ሁሉ በፊት ስለሆነ» ሁሉንም ነገር አያይዞ ሊያቆመው ይችላል። ይህም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ እንደሆነ የሚያመለክት ሌላ ማረጋገጫ ነው። ከፍጥረት ሁሉ በፊት እግዚአብሔር ብቻ ስለነበረ እግዚአብሔር ብቻ ፍጥረትን ሊያያይዝ ይችላል። ኢየሱስ ክርስቶስን ከእግዚአብሔር ማሳነስ ማለት እርሱን ከክብር ዙፋኑ ማውረድ ማለት ነው።

«ይህ የአባቴ ዓለም ነው» የሚለውን የእንግሊዝኛ መዝሙር መዘመር ያስፈራኝ ነበር። ሰይጣንና ኃጢአት ይህንን ዓለም እንደሚቆጣጠሩ ነበር የማስበው። አሁን ግን አእምሮዬ ስለተለወጠ መዝሙሩን በደስታና በድል አድራጊነት መንፈስ እዘምራለሁ። ኢየሱስ ነገሮችን ሁሉ ፈጥሯቸዋል፤ ነገሮችን ሁሉ ይቆጣጠራቸዋል፤ እንዲሁም ነገሮች ሁሉ በእርሱ ተያይዘው ቆመዋል። በርግጥም ይህ የአባቴ ዓለም ነው!

ክርስቶስ የቤተ ክርስቲያን ራስ ነው (ቆላ. 1: 18)

በአዲስ ኪዳን ውስጥ ስለ ቤተ ክርስቲያን በርካታ ተምሳሌቶች ተሰጥተዋል። የሰው አካል ደግሞ እጅግ አስፈላጊ ከሆኑት ተምሳሌቶች አንዱ ነው (ሮሜ 12: 4-21፤ 1ኛ ቆሮ. 12: 14፤ ኤፌ. 4: 8-16)። ማንኛውም የእምነት ክፍል ወይም አጥቢያ ጉባኤ «የክርስቶስ አካል ነኝ» ሊል አይችልም። ምክንያቱም ያ አካል እውነተኛ አማኞች ሁሉ የሚገኙበት በመሆኑ ነው። አንድ ሰው በክርስቶስ በሚያምንበት ጊዜ ወዲያውኑ በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቆ የዚህ አካል ክፍል ይሆናል (1ኛ ቆሮ. 12: 12-13)። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አንድ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ ባመነበት ጊዜ ስለሚፈጸም ከመለወጥ በኋላ የሚከሰት ነገር አይደለም።

እያንዳንዱ ክርስቲያን የዚህ መንፈሳዊ አካል አባል ሲሆን ኢየሱስ ክርስቶስ ደግሞ የአካሉ ራስ ነው። በግሪክ ቋንቋ ራስ ማለት «ምንጭ» እና «መነሻ» እንዲሁም «መሪ፤ ገዥ» የሚል ትርጉም አለው። ኢየሱስ

ክርስቶስ የአካሉ፥ የቤተ ክርስቲያን መነሻና መሪ ነው። ጳውሎስ «መጀመሪያ» ብሎታል፤ ይህም ቤተ ክርስቲያኒቱን በተመለከተ ኢየሱስ ክርስቶስ የጊዜ ቅድሚያ እንዳለው ያስታውሰናል። ጀማሪ የሚለው ቃል «መገኛ ምንጭ» ተብሎ ሊተረጎምም ይችላል።

የትኛውንም ዓይነት ስም ብንጠቀም፥ ኢየሱስ ክርስቶስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለውን የበላይነት ያመለክታል። በመጀመሪያ ደረጃ ቤተ ክርስቲያን የተገኘችው ከእርሱ ነው፤ ዛሬም የምትንቀሳቀሰው በእርሱ ነው። የቤተ ክርስቲያን ራስ እንደ መሆኑ መጠን፥ ኢየሱስ ክርስቶስ በመንፈሱ አማካኝነት ሕይወትን ይሰጣታል። ለሰዎች መንፈሳዊ ስጦታውን በመስጠት የተቀበሉትንም ሰዎች በተገቢው ስፍራ ሆነው እንዲያገለግሉ በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ ያስቀምጣቸዋል። ኢየሱስ ክርስቶስ በቃሉ አማካኝነት ቤተ ክርስቲያንን ይመግባታል፤ ያንዳታልም (ኤፌ. 5:25-30)።

ማንኛውም አማኝ ቢሆን የቤተ ክርስቲያን ራስ ሊሆን አይችልም። ይህ ሥልጣን ሙሉ በሙሉ ለኢየሱስ ክርስቶስ የተሰጠ ነው። የተለያዩ የሃይማኖት መሪዎች አብያተ ክርስቲያናትን ወይም የእምነት ክፍሎችን መሥርተው ይሆናል፤ ዳሩ ግን የአካሉ ማለትም የቤተ ክርስቲያን መሥራች ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። ይህች ቤተ ክርስቲያን የእውነተኛ አማኞች ሁሉ ስብስብ ስትሆን የተወለደችውም በበዓለ-ኃምሳ ዕለት ነበር። መንፈስ ቅዱስ የመጣውና አማኞችን በጥምቀት አንድ አካል ያደረጋቸው በዚያን ዕለት ነበር።

በዚህ ዓለም ውስጥ «አንድ አካል» የመኖሩ እውነታ (ኤፌ. 4:4)፥ የአጥቢያ አካላት (ቤተ ክርስቲያንን) አስፈላጊነት አይጻረርም ወይም አስፈላጊነቱን አይቀንሰውም። የዓለም-አቀፋዊቷ ቤተ ክርስቲያን አባል መሆኔ ለአጥቢያ ቤተ ክርስቲያኔ ካሉብኝ ኃላፊነቶች ነጻ አያደርገኝም። አብያተ ክርስቲያናትን በሙሉ ለማገልገል ባልችልም፥ በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የእግዚአብሔርን ሕዝብ በማገልገል፥ ቤተ ክርስቲያንን ላጠናክርና ላንጽ እችላለሁ።

ኢየሱስ ክርስቶስ የቤተ ክርስቲያን ራስና ጀማሪ ከመሆኑም በላይ ከሙታን በመነሣትም በኩር ነው። ይህን በኩር የሚለውን ቃል በቆላ. 1:15 ላይ እንመለከታለን። ከሙታን ለመነሣት ኢየሱስ ክርስቶስ የመጀመሪያው አይደለም፤ ጳውሎስ ለማመልከት የፈለገውም ይህንን

አይደለም። ከሙታን ከተነሡት ሁሉ ዋናና የመጀመሪያው እርሱ ነው ማለቱ ነበር። ምክንያቱም ያለ እርሱ ትንሣኤ ሌሎች ሊነሡ አይችሉም ነበር (1ኛ ቆሮ. 15: 20-58)።

«መወለድ» የሚለው ቃል «ሞት» ከሚለው ጋር ተቃራኒ በመሆኑ ጳውሎስ ሁለቱን አሳቦች አያይዞ ማቅረቡ አግባብነት ያለው አይመስልም። መቃብር ኢየሱስ ድል አድርጎ የወጣበት ማኅፀን ነው፤ ምክንያቱም የሞት ጣር እርሱን ይዞ ሊያስቀረው አልቻለምና (ዮሐዋ. 2: 24)። ልጁ በትንሣኤው ተወለደ (መዝ. 2: 7፤ ዮሐዋ. 13: 33)።

ይህም ወደ ጠቅላላው ዐቢይ ክፍል አሳብ ይመራል። ይኸውም፡- «እርሱ በሁሉ ፊተኛ ይሆን ዘንድ» (ቆላ. 1: 18) የሚለው ነው። እግዚአብሔር ልጁን አዳኝ፣ ፈጣሪ፣ እንዲሁም የቤተ ክርስቲያን ራስ ሲያደርገው ዓላማው ይኸው ነበር። ፊተኛ (የበላይ) ተብሎ የተተረጎመው ቃል በአዲስ ኪዳን ውስጥ ከዚህ ውጭ የትም ስፍራ አልተጠቀሰም። ይህም በኩር ተብሎ ከተተረጎመው ቃል ጋር የተዛመደ ሲሆን የኢየሱስ ክርስቶስን የተለየ ስፍራ አጉልቶ ያሳያል። «ክርስቶስ ሁሉ ነው፣ በሁሉም ነው» (ቆላ. 3: 11)።

በ1893 በፒካጎ (በአሜሪካ) ዓለም አቀፍ ኤግዝብሽን ለሕዝብ ቀርቦ ነበር፤ ይህንኑ እግዚብሽን ከ21 ሚሊዮን የሚበልጥ ሕዝብ ጎበኝቶት ነበር። ከኤግዚብሽኑ ክፍል «የዓለም ሃይማኖቶች ፓርላሜንት» የሚል ነበር። ይህ ፓርላማ የዓለም ሃይማኖቶች ተወካዮች የሚገኙበት ሲሆን፣ የስብሰባውም ዓላማ «ሁሉም የላቁ ወይም የተሻሉ» ነጥቦቻቸውን ለማቅረብና ለዓለም አዲስ ሃይማኖት ለማስገኘት ነበር።

ወንጌላዊ ዴ.ኤል.ሙዲ ይህንን አጋጣሚ ለወንጌል መስፋፋት እንደ ታላቅ ዕድል አድርገው ነበር የተመለከቱት። ስለዚህም (እግዚብሽኑ በማይካሄድበት ጊዜ) የኢየሱስ ክርስቶስን ወንጌል ለማስተላለፍ የአብያተ ክርስቲያናት አዳራሾችን፣ ቲያትር ቤቶችንና የተለያዩ ትዕይንቶች የሚቀርቡባቸውን ድንኳኖች ሳይቀር ተከራዩና የኢየሱስ ክርስቶስን ወንጌል መስበክ ጀመሩ። ወዳጆቻቸው «የሃይማኖቶችን ፓርላሜንት» እንዲያወግዙ ቢገፋፏቸውም፣ ሙዲ ግን ፈቃደኛ ሆነው አልተገኙም። እንዲያውም፡- «ሰዎች ወደ እርሱ ይመለሱ ዘንድ፣ ኢየሱስ ክርስቶስን በጣም ማራኪ አድርጌ አቀርበዋለሁ» በማለት መለሱላቸው። ሙዲ ኢየሱስ ክርስቶስ በታሪክ ውስጥ ከታዩት በርካታ «የሃይማኖት መሪዎች»

አንዱ ሳይሆን፤ እርሱ ከሁሉም የላቀ አዳኝ እንደሆነ አጥብቆ የተረዳ ሰው ነበር። የ1893ቱ «የሺካጎ የወንጌል ዘመቻ» ምናልባትም በዲ. ኤል. ሙዲ ሕይወት ውስጥ ከሁሉም የበለጠ የወንጌል አዝመራ የተዘራበት ጊዜ ሳይሆን አይቀርም። በመሆኑም በሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች በክርስቶስ አመኑ።

በቆላስይስ የነበሩ የሐሰት አስተማሪዎች ግን ለኢየሱስ ክርስቶስ የበላይነቱን ስፍራ አልሰጡትም ነበር። ምክንያቱም በፍልስፍናቸው መሠረት ኢየሱስ ክርስቶስ ከበርካታ የእግዚአብሔር መልእክተኞች አንዱ ብቻ እንጂ ወደ እግዚአብሔር የሚያደርስ ብቸኛ መንገድ (ዮሐ. 14:6) አልነበረም። «ኢየሱስ ክርስቶስ የሁሉም ጌታ ካልሆነ ከቶውንም ጌታ ሊሆን አይችልም» የሚለው አባባል ማንኛችንም ግምት ልንሰጠው የሚገባን አባባል ነው።

እስካሁን የኢየሱስ ክርስቶስን የበላይነት የሚያመለክቱትን ሦስት አሳቦች ተመልክተናል። እነርሱም፡- አዳኝነቱ፣ ፈጣሪነቱና የቤተ ክርስቲያን ራስ መሆኑ ናቸው። እነዚህም ነጥቦች ከጠፉት ኃጢአተኞች፣ ከዓለምና ከአማኞች ጋር ያለውን ግንኙነት ያመለክታሉ። ዳሩ ግን ከእግዚአብሔር ከአባቱ ጋር ያለው ግንኙነት እንዴት ያለ ይሆን?

እርሱ በአብ የተወደደ ነው (ቆላ. 1:19-20)

ቀደም ሲል ጳውሎስ ኢየሱስ ክርስቶስን «የፍቅሩ ልጅ» (ቁ. 13) በማለት ጠርቶታል። ኢየሱስ ክርስቶስን አዳኛቸው አድርገው የተቀበሉ ሰዎች «በውድ ልጁ» ተቀባይነትን አግኝተዋል (ኤፌ. 1:6)። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር ወዳጆቹ ብሎ ይጠራናል (ቆላ. 3:12)።

ከዚያም ጳውሎስ ከፍተኛ እርምጃ ወደ ፊት በመራመድ የእግዚአብሔር «ሙላት ሁሉ» በኢየሱስ ክርስቶስ እንዳለ ይናገራል! «ሙላት» ተብሎ የተተረጎመው «ፕለይ ሮማ» ከሚለው ግሪክኛ ቃል ነው። ይህም በኖስቲክ የሐሰት አስተማሪዎች መዝገበ ቃላት ውስብስብ ቃል ሲሆን ትርጉሙም «የመለኮታዊ ኃይላትና ባሕርያት ሁሉ ጠቅላላ ድምር» እንደ ማለት ነው። ጳውሎስ ይህንን አስፈላጊ ቃል በቆላስይስ መልእክት ውስጥ ስምንት ጊዜ በመጥቀስ፣ የሐሰት አስተማሪዎችን በገዛ መሠረታቸው ላይ ቆሞ እንዳጋለጣቸው አስቀድመን ተመልክተናል።

«መኖር» ወይም «ማደር» የሚለውም ቃል በእኩል ደረጃ አስፈላጊ ነው። በጊዜያዊነት ከ «መቅረት» መኖርን የሚያመለክት ሳይሆን

«በቋሚነት በቤት ውስጥ መኖርን ነው» የሚያመለክተው። የታወቁት የግሪክ ምሁር ዶክተር ኪነት ኤስ. ዊስት በቆላስይስ መልእክት ላይ ባዘጋጁት በጣም ጥሩ ማብራሪያቸው ውስጥ፡ ግሁ የሚያመለክተው ይህ ሙላት «በእርሱ ተፈጥሮ ውስጥ የሌለና በኋላ የተጨመረውን ነገር ሳይሆን ይልቁንም ለዘለቄታው ከአስፈላጊው ተፈጥሮው ውስጥ የሚገኘውን ነገር» እንደሆነ ገልጸዋል (Ephesians And Colossians In The New Testament, Eerdmans, p.187)።

እግዚአብሔር በዘላቂነት «ጥላይ ሮማውን» ለሰው አይሰጥም። የሙላቱ በክርስቶስ ውስጥ መገኘት «አብን ደስ የማሰኘቱ» እውነታ ኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ መሆኑን ያረጋግጣል። «እኛ ሁላችን ከሙላቱ [ከክርስቶስ ሙላት] ተቀብለን» (ዮሐ. 1:16)። «በእርሱ [በኢየሱስ ክርስቶስ] የመለኮት ሙላት ሁሉ በሰውነት ተገልጦ ይኖራልና» (ቆላ. 2:9)።

ኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ ስለሆነ ማንም ተራ ሰው ለዘለዓለም ሊሠራው የማይችለውን የጠፉ ኃጢአተኞችን ከተቀደሰው አምላክ ጋር አስታረቀ። የመጀመሪያዎቹ አዳምና ሔዋን ወንድና የመጀመሪያዋ ሴት ኃጢአትን በማድረግ በእግዚአብሔር ላይ ቢያምፁም፤ እግዚአብሔር ግን በእነርሱ ላይ ጦርነት አላወጀም፤ ይልቁንም እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን ፈለጋቸው፤ ለኃጢአታቸው መሸፈኛ የሚሆን ነገርም ሰጣቸው።

ያልዳነ ሰው ተፈጥሮአዊ አእምሮው ዛሬም ቢሆን ከእግዚአብሔር ጋር በመዋጋት ላይ ይገኛል (ሮሜ 8:7)። ኃጢአተኛው ታማኝ፣ ሃይማኖተኛና ምግባረ-ሠናይ ሊሆን ይችላል። ይሁን እንጂ አሁንም ከእግዚአብሔር ጋር በመዋጋት ላይ ይገኛል።

ቅዱሱ አምላክ ከኃጢአተኛ ጋር እንዴት ሊታረቅ ይችላል? እግዚአብሔር መለኪያ ሚዛኑን በማዛባት ኃጢአትን ችላ በማለት ከሰዎች ጋር ሊተባበር ይችላል ይሆን? ይህን ቢያደርግ ዓለም ጸንታ ባልቆመች ነበር! እግዚአብሔር የማይለወጥና የራሱን ቅዱስ ሕግ የሚጠብቅ መሆን አለበት።

ምናልባት ሰው እግዚአብሔርን በአንዳንድ ነገሮች ሊያስደስት ይችላል ይሆናል። ዳሩ ግን ሰው በተፈጥሮው ከእግዚአብሔር ተለይቶአል፤ በሥራውም ከእግዚአብሔር ተራርቆአል (ቆላ. 1:21)። ኃጢአተኛ ሰው «በኃጢአቱና በበደሉ ሙት» ነው (ኤፌ. 2:1-3)። በመሆኑም ራሱን

ለማዳን ወይም እግዚአብሔርን ሙሉ በሙሉ ለማስደሰት የሚያበቃ ተግባር ከቶውንም የለውም (ሮሜ 8:8)።

በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ዕርቅ እንዲደረግ ከተፈለገ፥ እግዚአብሔር የራሱን እርምጃ መውሰድ አለበት። በመሆኑም እግዚአብሔር ከሰው ጋር የታረቀው በክርስቶስ አማካይነት ነው (2ኛ ቆሮ. 5:19)። ዳሩ ግን ይህንን ዕርቅ ከፍጻሜ ያደረሰው የክርስቶስ ሥጋ ለብሶ ወደ ምድር መምጣት ወይም በሰዎች መካከል በመኖር ያሳየው ምሳሌነት አልነበረም። በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ሰላም የተፈጠረው በሞቱ በኩል ነበር። እርሱም «በመስቀሉ ደም ሰላም አደረገ» (ቆላ. 1:20)።

በእርግጥ ሐሰተኛ አስተማሪዎች በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ሰላምን የሚያመጣ አሳብ አቅርበው ነበር። ዳሩ ግን እነርሱ ያቀረቡት ዕርቅ የተሟላ ወይም ፍጻሜ ያለው አልነበረም። በኖስቲክ አስተማሪዎች አስተሳሰብ፥ መላእክትና ሌሎች ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚላኩ መልእክተኞች ሰውን በሆነ መንገድ ወደ እግዚአብሔር ለማቅረብ ይችላሉ ብለው ያስተምሩ ነበር። ይሁን እንጂ በኢየሱስ ክርስቶስ ያገኘው ዕርቅ ፍጹም፥ ምሉዕና የመጨረሻ ነው። ከዚህም በላይ በክርስቶስ የሚገኘው ዕርቅ ዓለሙን በሙሉ የሚያጠቃልል ነው! «በእርሱም በኩል በመስቀሉ ደም ሰላም አድርጎ በምድር ወይም በሰማይ ያሉትን ሁሉ ለራሱ እንዲያስታርቅ ፈቅዶአል» (ቂ. 20)።

ዳሩ ግን ዓለም-አቀፋዊ ዕርቅ ከዓለም አቀፋዊ ደኅንነት ጋር አንድ ዓይነት እንደሆነ በማሰብ መሳሳት የለብንም። «ዓለም-አቀፋዊነት» ክርስቶስን የተዉትን ጨምሮ ፍጥረታት ሁሉ አንድ ቀን እንደሚድኑ የሚያስተምር ነው። ጳውሎስ በዚህ አያምንም ነበር። ኃጢአተኞች ደኅንነትን ለማግኘት በኢየሱስ ክርስቶስ ማመን እንዳለባቸው በግልጽ ስላስተማረ «ዓለም-አቀፋዊ ደኅንነት» ከጳውሎስ የሥነ-መለኮት ትምህርት ከፍል አይደለም (2ኛ ተሰ. 1)።

ጳውሎስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ የኃጢአትን ቋጠሮ ላንዴና ለመጨረሻ ጊዜ እንደፈታው ጽፏል። ይህም ማለት አንድ ቀን እግዚአብሔር ለእርሱ የሆኑትን ሁሉ በክርስቶስ ወደ አንድነት ሊያመጣቸው ይችላል ማለት ነው (ኤፌ. 1:9-10)። አማኞችን የሚያከብርበትና ያላመኑትን ደግሞ የሚቀጣበት ቀን አለው። ይህንንም ክርስቶስ በመስቀል ላይ ከመሞቱ የተነሣ በጽድቅ ይፈጽመዋል።

የኃጢአት ጉዳይ በመስቀል ላይ በቂ መፍትሔ ስላገኘ ማንም ሰው ሰይጣንም እንኳ ቢሆን እግዚአብሔርን በፍትሕ አልበኝነት ሊከሰስ ከቶውንም አይችልም።

ኢየሱስ ክርስቶስ ተራ ሰው፤ ወይም ከእግዚአብሔር የተላከ ተራ መልእክተኛ፤ ወይም የአምላክ ነጻብራቅ ብቻ ከሆነ እግዚአብሔርንና ሰውን የማስታረቅ ብቃት አይኖረውም ማለት ነው። እግዚአብሔርንና ሰውን በአንድ ላይ ለመዳኘት የሚችል መካከለኛ እራሱ እግዚአብሔርና ሰው የሆነ ብቻ ነው። ከኖስቲኮች ትምህርት በተቃራኒ ኢየሱስ ክርስቶስ እውነተኛ ሥጋ የለበሰ እውነተኛ ሰው ነበር። የሰውን ሥጋ ለብሶ የተገለጸ አምላክ ነበረ (ዮሐ. 1:14)። በመስቀል ላይ በሞተ ጊዜ ለሰው ኃጢአት መቀጮውን ስለ ከፈለ የሕጉን ትክክለኛ መጠይቆች አሟልቶአል (1ኛ ጴጥ. 2:24)። ዕርቅ በመስቀል ላይ ተፈጸመ (ሮሜ 5:11)።

ይህንን መሠረታዊ ክፍል ስናጠና (ላይ ላዩን ብቻ በመነካካት ነው) በርካታ ጠቃሚ እውነቶችን ልብ ልንል እንችላለን።

በመጀመሪያ፤ ነገሮች ሁሉ በኢየሱስ ክርስቶስ ሆነዋል። ሁሉም በእርሱና ለእርሱ ተፈጥረዋል። እርሱ ከሁሉም በፊት ነበረ፤ ዛሬም ሁሉን በአንድነት አገጣጥሞ ይዞአል። በመስቀሉ በኩል ነገሮችን ሁሉ ወደ ዕርቅ አምጥቶአል። ስለሆነም ጳውሎስ፡- «በሁሉ ፊተኛ ይሆን ዘንድ» (ቆላ. 1:18) ማለቱ አስገራሚ አይሆንም።

ሁለተኛ፤ የሚያስፈልገን ነገር ቢኖር፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። የእግዚአብሔር ሙላት ሁሉ በእርሱ ስለሚገኝ፤ «በእርሱ ሆነን ተሞልተናል» (ቆላ. 2:10)። በኢየሱስ ክርስቶስ ስብእና ወይም ሥራ ላይ ምንም ነገር መጨመር አያስፈልገንም። አንዳች ነገር መጨመር ማለት ከክብሩ ላይ መቀነስ ማለት ነው። ከሁሉም በላይ በማስቀደም ፈንታ የአስፈላጊነትን ወይም የእውቅናን ወንበር ብቻ መስጠት እርሱን ከዙፋኑ ማውረድ ማለት ነው።

ሦስተኛ፤ እግዚአብሔር ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲከበርና የበላይነት ስፍራ ሲሰጠው ደስ ይለዋል። ክርስቲያኖች እንደሆኑ የሚናገሩና ዳሩ ግን ኢየሱስ ክርስቶስን ችላ የሚሉ ወይም የሚከዱ ሰዎች አሉ። «አብን እናመልከዋለን። የሚያስፈልገውም ነገር ይኸው ነው» ይላሉ።

ዳሩ ግን ለአብ እንደሚደረግ ሁሉ ለወልድም አምልኮ ሊቀርብለት እንደሚገባ ኢየሱስ ክርስቶስ ግልጽ አድርጎአል። «ሰዎች ሁሉ አብን እንደሚያከብሩት ወልድን ያከብሩት ዘንድ፤ ... ወልድን የማያከብር የላከውን አብን አያከብርም» (ዮሐ. 5:22-23)።

በሬድዮ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት በማቅረብ የታወቁት ዶክተር ኤም. ኢ.ር. ዴሐን፤ የኢየሱስ ክርስቶስን አምላካነት ከካደ የሐሰት አስተማሪ ጋር ክርክር ስላደረገ ሰባኪ የሚከተለውን ብለው ነበር፡-

የሐሰት አስተማሪው፡- «ሁልጊዜም አባት ከልጁ በዕድሜ ስለሚልቅ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘላለማዊ የእግዚአብሔር ልጅ ሊሆን አይችልም» ሲል ተከራከረ። «አባት ዘላለማዊ ካልሆነ፤ እግዚአብሔር አይደለም ማለት ነው። ኢየሱስም የእርሱ ልጅ ከሆነ፤ ዘላለማዊ አይደለም» ብሎአል።

ሰባኪውም እንዲህ በማለት መለሰለት፡- «አንድን ሰው አባት የሚያሰኘው ልጅ ያለው ከሆነ ነው። ዳሩ ግን እግዚአብሔር ዘላለማዊ አባት ከሆነ፤ ዘላለማዊ ልጅ ሊኖረው ይገባል! ይህም ማለት ኢየሱስ ክርስቶስ ዘላለማዊ ነው፤ አምላክም ነው ማለት ነው።!»

ኢየሱስ ክርስቶስ አዳኝ፤ ፈጣሪ፤ የቤተ ክርስቲያን ራስና በአብ የተወደደ ልጅ ነው። እርሱ ዘላለማዊ አምላክ ነው። በመሆኑም በሕይወታችን ውስጥ ከሁሉም የላቀውን ስፍራ ልንሰጠው ይገባል።

ኢየሱስ ክርስቶስ በእርስዎ ሕይወት ውስጥ የበላይ ነውን?